

brat *frančišek* 4

Sočutno srce in zavezništvo v molitvi bosta usmerila pogled še v najgloblji izvir duhovne moči, tako za bolnika kot za svojce: v zakramente sprave, evharistije in bolniškega maziljenja, ki so moč za življenje, znamenja odrešenja, s katerimi Kristus osvobaja in poživlja, krepi in ozdravlja.

BOLNIKI

- Intervju s s. Marijo Kolenko OFS
- Narodni tabor OFS ter festival FO in FRAMA
- Zakramentalno stvarstvo
- Romanje diakonov v Sveto deželo

- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Obiskovanje bolnikov
- 6 **Naša evangelizacija**
800 let porciunkulskega odpustka
- 8 **Iz naših družin**
Novo vodstvo KB OFS Celje, sv. Cecilija
Volilni kapitelj KB Piran
Svetogorske duhovne vaje, 8. – 10. april 2016
Intervju s s. Marijo Kolenko OFS
- 13 **Frančiškov svetni red**
Bog me je dal tja, kjer me potrebuje
Festival FO in FRAMA in narodno srečanje
OFS v Kopru
Narodni tabor OFS v Kopru – izjave
Ivana Beretta Molla
- 24 **Mladi Frančišku**
Festival FO, FRAMA in OFS 2016:
Skupaj na barki usmiljenja
- 26 **Pravičnost in mir**
Zakramentalno stvarstvo
- 28 **Razvedrilo**
Nagradna zlogovna izpolnjevanja
- 29 **Korenine in sadovi**
Javier Garrido: Rožice sv. Frančiška (24)
- 32 **Sveta dežela**
Romanje diakonov v Sveto deželo
Romanje študentov TEOF v Sveto deželo
Papežev obisk beguncev v Grčiji
Muzej Terra Sancta
Mednarodna konferenca palestinskega mozaika
Letno srečanje komisarjev za Sveto deželo
Novi kustos Svete dežele
Predstavitev novega kustosa Svete dežele
p. Francesca Pattona
Moj slovenski camino
Počitniški potopis

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:
revija.bf@fsr.si

Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Jernej Kurinčič OFM (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Benjamin Tomažič (Napovednik)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Naslovka: Obisk v bolnici, internet
Ostalo: Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:
Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.250

Naslov uredništva:
Frančiškanski trg 1, SI-8000 Novo mesto
tel.: 07-338-14-77
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si
faks 07-338-14-79

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Prispevke nakazujte na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56-2420-1900-4608-820
Raiffeisen banka d.d. Maribor; sklic na 00 700-16.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Ali poletja ne bo? Je sonce bolno? Ali nas ne bo obiskalo in ogrelo? Takšna in podobna vprašanja se nam zastavljajo ob letošnjem robu poletja, ko smo priče majsko-junijskim aprilskim dežnim ploham.

Bolezen zareže v ustaljeno dogajanje v vseh razsežnostih življenja. Naredi nas bolj dojemljive za svet okoli nas, za naše odnose, za smisel našega bivanja. Zato toliko bolj odzvanjajo v nas Jezusove besede: »Bolan sem bil in ste me/me niste obiskali.«

O obiskovanju bolnikov in skrbi zanje nam je zapisal svoj pogled in izkušnjo dolgoletni bolniški duhovnik br. Marko Novak OFM.

Eno izmed pomembnih zdravil za duhovno stanje človeka je tudi odpustek. Ob osemstoti obletnici potrditve

porciunkulskega odpustka si preberite predavanje br. Mirana Špeliča OFM, v katerem tudi razloži pomen odpustka za »zdravo« življenje kristjana.

V nadaljevanju preberite poročila o novih vodstvih krajevnih bratstev OFS v Piranu in v Celju. Za zdrav duh v telesu pa skrbimo tudi z rednimi duhovnimi vajami, o čemer lahko preberete v članku o duhovnih vajah na Sveti Gori.

Zavest Božjega delovanja v življenju je tista, ki nam pomaga prebroditi tudi največje stiske in težave. Spoznajte življenjsko pot s. Marije Kolenko OFS iz Vidma pri Ptujju.

Za nami je tudi letošnji skupni Festival FO in FRAMA in narodno srečanje OFS, ki je potekalo v frančiškanskem samostanu v Kopru.

Med znanimi člani Frančiškovega svetnega reda tokrat srečamo Ivano Beretta Molla, ki je prva zdravnica, ki je postala svetnica, in obenem prva žena, katere kanonizacije so se udeležili njen še živeči mož in trije otroci.

Svetodeželski del nam prinaša nekaj novic, poročil, potopisov in vabil na nova romanja.

Poletje trka na vrata in nas bo obiskalo, potrkajte na vrata bolnikov tudi vi, jih obiščite in jih razveselite, morda jim preberete tudi kakšen košček iz revije Brat Frančišek, ki jo sedaj držite v rokah.

Vse dobro!
Br. Janez Papa

Obiskovanje bolnikov

Praznik Marijinega obiskanja tete Elizabete, ko pišem to razmišljanje, se je ponudil kot primerno izhodišče za osvetlitev telesnega dela usmiljenja – obiskovanja bolnikov.

V gorah, v mestu na Judovem se je zgodilo sveto srečanje dveh žen v blagoslovljenem stanju. Ženi sta se srečali po milostnem navdihu, v globokem prepoznavanju poslanstva, ki jima ga je Bog zaupal, v blagrovanju Božjega delovanja v življenju...

SREČANJE

Obisk bolnika je najprej Božji dar, nato pa preprosto srečanje s človekom, z njegovim občutjem in doživljanjem prav zdaj, tudi z njegovo življenjsko zgodbo, in z mnogimi vprašanji, ki se v bolezni, predvsem v težki bolezni, zarežejo vanj: Zakaj ravno jaz? Kaj sem zagrešil, da sem zbolel? Kje je vendar Bog? Lahko se vprašanja spustijo prav do temeljev: Kdo sem in kam grem? Kakšen smisel ima zdaj moje življenje in moje trpljenje? V vsakdanjih naporih bolezni in zdravljenja vzvalovi tudi: Ali bom zmogel? In če ne – kaj potem?

Preprosto srečanje narekuje, da si povsem odprto in poslušajoče bitje, eno samo uho: z vsem svojim bitjem, s svojo navzočnostjo in s svojim odnosom. »Biti eno samo uho« je prvi in nujni korak v pristno srečanje s trpečim in vključuje zahtevne vzgibe: prisluhniti s srcem, sočutiti bolečino, upreti se skušnjavi, da bi ceneno tolažili in s tem bolnika ne vzeli resno, v svetem spoštovanju njegovega dostojanstva. Srečanje vključuje svetel pogled, ob poslušanju tudi spoštljiv dotik, znamenje sočutne bližine.

Iz tako pozornega in poslušajočega odnosa raste zaupanje, ki omogoča po-

govor o globokih življenjskih vprašanjih, prav tako spremljanje na poti iskanja smisla trpljenja. Trpljenje je vedno skrivnost in samo na sebi posledica zla, zato ga je treba vsaj ublažiti. Trpeči pa lahko odkrije v trpljenju vrednoto, ko ga sprejme kot pot ljubezni, v darovanju za druge; v trpljenju uzre možnost za rast notranjega človeka; v veri se trpeči pridruži Križanemu in v njegovi darovani Ljubezni najde zavetje, novo moč. Sv. Janez Pavel II. je zapisal: »Ljubezen je ... najbogatejši studenec za smisel trpljenja.«

SPREMLJANJE

Prav ljubezen je tista, ki narekuje spremljanje, in to je tudi osnovna značilnost vsakega pravega zdravljenja. Ni dovolj le obisk in potem praznina v odnosu. Pripravljeni moramo biti, da bolnika spremljamo, da mu damo čutiti, da smo zares z njim in da bomo vedno ob njem! To pa zahteva našo majhnost, priznanje lastnih meja in sprejemanje ranljivosti; tudi narekuje, da se pustimo ganiti, da smo pripravljeni sprejemati in dajati, da zvesto poslušamo in se učimo razumevati govorico bolnikovih znamenj, simbolov.

Za odgovorno in plemenito spremljanje je potrebno stalno graditi osebno duhovno življenje: razmišljati o Božjem daru življenja, o njegovi končnosti in o trpljenju in sestri smrti; poglobljati se v skrivnost učlovečenja, ki je v Jezusu človeškost notranje povezala z Božjim – in odtlej nič človeškega ni tuje Bogu, vse je v Jezusu zaobjeto v darovano ljubezen; ponotranjati velikonočno skrivnost, v kateri Učlovečena Ljubezen uresniči Križano in Zmagoslavno in nam skozi bridkost trpljenja in brezno smrti odpira pogled vere v Usmiljeno Ljubezen, ki nas pričakuje

na obzorju naše življenjske poti, obenem pa nas zvesto spremlja.

V izkušnji duhovnosti spremljanja se je izkristaliziralo pet vrtilin, ki naj jih spremljevalec skrbno neguje:

- ☞ topla človečnost in predanost človeku,
- ☞ poglobljanje zaupanja, ki je temelj pristnega srečanja med ljudmi,
- ☞ zanesljivost v podpiranju bolnika in neutrudni zvestobi, tudi če bolnik obupuje,
- ☞ potrpežljivost, ki vzdrži ob težkih bolnikovih vprašanjih in ob njegovi vznemirjenosti (zna biti tudi »strelovod« ali »koš za smeti«),
- ☞ duhovna odprtost in pripravljenost za iskanje, da bi vstopili z bolnikom v milostni trenutek doživetja Jezusove obljube: »In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,20b).

MOLITEV IN ZNAMENJA BOŽJE LJUBEZNI

Obiske bolnika naj vedno poživlja notranji izvir – molitev. Dihanje duše in pogovor z Bogom bosta obiskovalcu odpirala notranji pogled, da bo prepoznal, kje je tisti trenutek bolnik v svojem boju z boleznijo in v svojem iskanju Božjega obli-

čja; hkrati pa bo spremljajoči klical milost v bolnikovo stisko, prebujal in ohranjal upanje, upanje majhnih korakov ...

Vse preproste človeške vrline, prepoje-ne z duhom molitve, pa bodo pomagale odkriti tudi to, kje so svojci na svoji notranji poti z bolnikom, in zgraditi odnos zaupanja. Svojci potrebujejo pozornost in poslušanje, razumevanje in podporo; nemalokrat so celo bolj potrebni pogovora kot bolnik, ker so pogosto čustveno močno pretreseni in nemočni.

Sočutno srce in zavezništvo v molitvi bosta usmerila pogled še v najgloblji izvir duhovne moči, tako za bolnika kot za svoje: v zakramente sprave, evharistije in bolniškega maziljenja, ki so moč za življenje, znamenja odrešenja, s katerimi Kristus osvobaja in poživlja, krepi in ozdravlja. Bolniško maziljenje v miselnosti mnogih še vedno potrebuje »razbremenitev«, ker mu je »zgodovinski nesporazum« naložil pomen »zakramenta za smrt«; vsekakor to ni, marveč je znamenje življenja in okrepitve na bolniški postelji. Navsezadnje je »poslednji zakrament« sveto obhajilo, ki mu pravimo »sveta popotnica« in se verujoči z njim pripravi na sprejem Božjega usmiljenja.

PREHOD

Je obiskanje in spremljanje na poti k ozdravitvi – in je na prehodu v objem Ljubečega. Obiskanje je navzočnost, ki je ljubeča, ki razumeva v tihoti, ki z molkom in besedo upa – upa kljub vsemu; je trdno upanje, ki ve za Božjo zvestobo in zaupa Božjemu usmiljenju.

Na »prehodu« stojita pogum vere in žlahtnost srca, ki se napotita iz tega telesnega dela usmiljenja k drugemu in še naslednjemu delu: žalostne tolažiti, mrličke pokopavati ...

Br. Marko Novak OFM

800 let porciunkulskega odpustka

Letos bo minilo 800 let, kar je bila prvič dana možnost prejeti porciunkulski odpustek. Poglejmo si potek dogodkov v zvezi z nastankom samega odpustka.

Neko julijsko noč leta 1216 je Frančišek med molitvijo v Porciunkuli imel videnje Jezusa in Marije, obdanih z množico angelov. Ponujeno mu je bilo, da si sme izprositi eno milost. Zaželel si je popolno odpuščanje vseh grehov za obiskovalce te cerkve, ki se jih resnično kesajo in se jih spovedo. Jezus, kakor da bi omahoval. Tu poseže vmes Marija in doda svojo priprošnjo. Dokončni odgovor je pozitiven, a pod pogojem, da se zadeva uredi še pri papežu.

Takoj naslednji dan izkoristi Frančišek priliko, ker je novoizvoljeni papež Honorij III. (1216-27) ravno v sosednjem mestu, Perugi, in gre tja z bratom Masejem. Papežu razloži videnje in zahtevo: odpustek brez miloščine in težavnega romanja ali sodelovanja pri križarskih vojnah. Torej je bil bistveno dostopnejši

od vseh tedaj razpisanih in poznanih. Papeža prepriča, a mu ta omeji na en dan v letu. Frančišek bi odšel kar brez potrdila, a mu ga papež nekako vsili.

Pri sami cerkvi takoj zatem 2. avgusta Frančišek razglasi odpustek v navzočnosti več škofov in množice ljudstva. Ta je iz leta v leto naraščala. Kasneje so morali zaradi velikega navala prebiti zid na desni strani, da je lahko skozi cerkev tekla enosmerna procesija.

Papeži so kasneje ta odpustek razširili na vse cerkve manjših bratov, tudi tiste, kjer so se zbirali tretjeredniki, Porciun-

kula ga je dobila za vse dni v letu, zadnjo veliko spremembo pa je z odlokom »Indulgentiarum Doctrina« vnesel bl. Pavel VI. V novi pokoncilski praksi, kakor jo določa »Enchiridion indulgentiarum«, je posebej omenil Porciunkulo in ta odpustek na 2. avgust pod običajnimi pogoji naklonil tudi vsem stolnim in župnijskim cerkvam.

V letu usmiljenja ima porciunkulski odpustek še posebno mesto. To je prvi odpustek, ki je bil na doseg roka vsakemu kristjanu, tudi najskromnejšemu. Zaklad Cerkve ni bil več pridržan le za premožne in pogumne. Ali pa je zato izgubil vrednost? Premislimo in načrtujmo si letošnje praznovanje Marije Angelske v Porciunkuli. Poiščimo in izberimo si cerkev, kamor bomo poromali in potem vanjo vstopimo, kot da bi vstopili za sv. Frančiškom v njegovo najljubšo cerkvico.

(Izsek iz predavanja, ki ga je imel br. Miran Špelič 23.5.2016 pri sv. Petru v Ljubljani.)

POVABILO

Brate in sestre KB OFS mariborske pokrajine in druge vabimo na Ptujsko Goro k obhajanju praznika porcijunkule **v torek, 2. 8. 2016.**

Čez dan bo priložnost za sveto spoved. Zvečer ob 18.00 bo molitvena ura Božjega usmiljenja in razlaga porcijunkulskega odpustka. Ob 19.00 bo sveta maša, nato pete asiške litanije Matere Božje. Prisrčno vabljeni!

Novo vodstvo krajavnega bratstva OFS Celje, sv. Cecilija

Na tretjo velikonočno nedeljo so svoj novi mandat začeli sestre in bratje sveta krajavnega bratstva OFS Celje sv. Cecilija.

Iz poročila dosedanje predsednice s. Zdenka Penič so čas mandata prejšnjega sveta, ki je krepko presegel običajna tri leta, zaznamovali redna srečanja bratstva, hitro menjavanje duhovnih asistentov, sledenje pobudam z višjih ravni (kateheze, pisma ...), udeleževanje pri raznih srečanjih, pozitivno finančno poslovanje, sodelovanje znotraj lastne župnije. Glavni dogodek pa so bile zaobljube desetih sester in bratov, ki so število v KB dvignili na 37.

Povezava med obema skupinama znotraj bratstva (novo in starejšo), priprava načrta, odgovornost in skrb za mlade pa so samo nekateri izmed

izzivov, pred katerimi stojijo sestre in bratje novoizvoljenega sveta.

Vodstvo v Celju zdaj sestavljajo:

- ☞ Predsednik: br. Jože Tomažič
- ☞ Podpredsednik: br. Janko Jurkovnik
- ☞ Tajnica: s. Angelca Pikl
- ☞ Blagajničarka: s. Betka (Barbara) Mori
- ☞ Odgovorna za vzgojo: s. Olga Jurkovnik
- ☞ Bratski animator: s. Sonja (Zofija) Slamnik

Svetu, ki se je dajal na razpolago zadnja leta, najlepša hvala, novoizvoljenim sestram in bratom pa želimo veliko moči, poguma in odprtosti za navdihe Svetega Duha.

Fani Pečar

Volilni kapitelj KB Piran

Na nedeljo Dobrega pastirja, 17. aprila 2016, so sestre in bratje Frančiškovega svetnega reda obhajali redni volilni kapitelj.

Kapitelj je vodila predsednica PB Koper s. Stana Gorenc. Kapiteljska dvorana je bila v nekdanji cerkvi sv. Katarine Aleksandrijske, v kateri so najstarejše piranske grobnice, med njimi tudi nekaterih sester in bratov Frančiškovega svetnega reda.

S. Stano in predstavnik kolegija duhovnih asistentov br. Marijana Potočnika sta pred pričetkom pozdravila dosednji predsednik krajavnega bratstva br. Mirko Potočnik in gvardijan minoritskega samostana Sv. Frančiška ter duhovni asistent krajavnega bratstva p. Slavko Stermšek.

Prisotni so v prvem delu kapitlja najprej prisluhnili spodbudnim besedam predsednice s. Stane in pokrajinskega duhovnega asistenta br. Marijana. Sledila so izčrpna poročila predsednika, duhovnega asistenta in blagajničarke krajavnega bratstva.

P. Slavko je v poročilu posebej spo-

mnil, da je piransko krajevno bratstvo eno najstarejših v Sloveniji, saj posredna poročila dokazujejo, da so bili člani tretjega Frančiškovega reda v Piranu že v prvih letih po tem, ko so manjši bratje prišli v Piran in zgradili samostan, ki je leta 2001 obhajali sedemstoletnico. V najboljših letih je bilo v bratstvu okrog dvesto sester in bratov. Po drugi svetovni vojni so v Piranu ostale le še tri sestre, ki so dočakale ponovno obuditev bratstva pred skoraj tremi desetletji. V teh letih se je tedaj po letih relativno mlado bratstvo močno postaralo in tudi zmanjšalo, ker je več sester in bratov srečalo sestro smrt, kot pa je vstopilo novih. Kljub temu je bratstvo zelo dejavno. Imajo redna mesečna srečanja in redne duhovne obnove. Vsako leto 27. oktobra skupaj s koprskim škofom msgr. Jurijem Bizjakom obhajajo »Duh Assisija«, molitev za mir pa imajo tudi vsakega 27. v mesecu pred večerno sveto mašo. Sestre in bratje slovesno praznujejo godove sv. Antona Padovanskega, sv. Frančiška in praznik Brezmadežne. Pred vsakim od teh praznikov sodelujejo pri

tridnevnica. Kljub letom in boleznim so v veliko pomoč bratom minoritom in tudi v župniji Sv. Jurija pri molitvi rožnega venca, branju Božje besede, poučevanju verouka, čiščenju in urejanju piranskih cerkva in drugih priložnostih. Kar morda pogršajo, je večja povezanost oziroma prisotnost v sosednjih župnijah.

V drugem delu kapitlja so bile volitve novega vodstva. Predsednica je postala s. Jožefa Žagar, v svetu pa so še s. Marija Potočnik, s. Jasminka Šustić in br. Mirko Potočnik z duhovnim asistentom p. Slavkom Stermškom. Po izvolitvi so svoje delo in življenje krajevnega bratstva priporočili v vodstvo Sv. Duhu in priprošnji naših zavetnikov sv. Ludvika in sv. Elizabete, ki imata častno mesto tudi v oltarni sliki cerkve sv. Frančiška.

Po zahvalni pesmi in blagoslovu je sledilo bratsko druženje v refektoriju samostana ob prigrizku in pijači.

br. Mirko

Svetogorske duhovne vaje, 8. – 10. april 2016

Frančiškovi z Goriške smo se zbrali na Sveti Gori v skromnem številu – svetopisemskih sedem – pri duhovnih vajah, ki jih je vodil p. Mihael Vovk, OFM. Najprej nam je spregovoril o papeški buli o Božjem usmiljenju za izredno sveto leto, nato o posinodalni apostolski spodbudi o veselju v družini. Kot zaključek pa je sledilo še razmišljanje o pomenu in potrebi molitve za duhovne poklice. Tu je le nekaj poudarkov iz podanih premišljevanj:

Božje usmiljenje, ki smo ga deležni, je večje od vsakega našega greha. Stara zaveza nam lepo osvetljuje spoznanje izralskega vladarja Davida, da ga Bog kljub njegovim grehom in prestopkom neizmerno ljubi. Bogu se v Ps 32 takole zahvaljuje za njegovo usmiljenje. »Svoj greh sem ti razodel in svoje krivice nisem prikril; dejal sem: Izpovedujem se svojih prestopkov Gospodu. In ti si odpustil krivdo mojega greha. Ti si zavetje meni; stiske me obraniš, s pesmimi oproščenja me obdaš.«

Jezus Kristus je obličje Očetovega usmiljenja, je pot, ki povezuje Boga in človeka, ga tolaži, mu odpušča in daje upanje. Po Jezusu in v Jezusu se lahko odpremo skrivnosti sv. Trojice.

V tem svetem letu je papež Frančišek prvič pozval Cerkev, da se v vsaki škofiji odpro vsaj ena vrata usmiljenja. Slehernemu človeku je tako ponujena priložnost, da opravi odločilen korak in stopi skozi sveta vrata. Z odprtjem svetih vrat nam sporoča, da je to čas izrednih milosti, in želi doseči, da bo leto usmiljenja zaživel povsod, po vsem svetu. Takole je med drugim dejal v ho-

miliji ob začetku svetega leta usmiljenja:

»Ko bomo šli skozi sveta vrata, naj torej začutimo, da smo soudeleženi v tej skrivnosti ljubezni in nežnosti. Opustimo vsako obliko strahu in bojazni, ker to ne pristoji tistemu, ki je ljubljen; raje uživajmo veselje srečanja z milostjo, ki vse preobrazi.«

Božja vrata so Jezus. On osvetljuje vsa vrata življenja, tudi vrata našega rojstva in naše smrti. Sam je dejal: Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil (Jn 10,9).

Povabljeni smo, da prestopimo njihov prag: To je odločitev, ki predstavlja svobodno izbiro in pogum ter slovo od slabih stvari in praks (Mt 13,44-46). Stopiti skozi ta vrata pomeni oznanjati, da je Jezus naš Gospod, utrditi vero vanj, da bi zaživel novo življenje, ki nam ga je dal. Že sv. Janez Pavel II. nam je ob

izvolitvi na papeški prestol naročal: »Na stečaj odprite vrata Kristusu!« Nastopil je čas, da se evangelij oznanja na nov način, da kristjani navdušeno in prepričljivo pričujemo o svoji veri. Cerkev je začutila odgovornost, da postane v svetu živo znamenje Očetove ljubezni in usmiljenja. Kristjani želimo postati orodje – kanali Božjega usmiljenja s sprejemanjem zakramentov, z branjem Božje besede, molitvijo in dobrimi deli, kajti prava ljubezen je konkretna, komunicira, je stanovitna, a tudi boleča. Kaže se v dajanju in izpolnjevanju Očetove volje. Sv. Janez Pavel II. je dejal, da Cerkev živi pristno življenje, kadar izpolnjuje in oznanja usmiljenje. Varuhinja in delivka teh milosti sv. Favstina Kowalska je bila poklicana, da vstopi v globine Božjega usmiljenja, da posreduje in nam izprosi

zaupanje v Božje odpuščanje in v Njegovo ljubezen, da nas spodbuja za telesna in duhovna dela usmiljenja in k spreobrnjenju.

V tem letu se kristjani še bolj zavestno trudimo, da prebudimo svojo vest, ki je pogosto otopela sredi »duhovnega in materialnega uboštva«. Naš cilj naj bo doseči držo usmiljenja do vsakega človeka in postati orodje Božjega usmiljenja ter priti ljudem na pomoč s telesnimi in duhovnimi deli usmiljenja.

Spodbuda o radosti v družini je s svojimi obsežnimi devetimi poglavji sad dveh sinod o družini in ne spreminja osnovnih naukov Katoliške cerkve glede zakona in družine, čeprav omogoča škofom iz različnih okolij, da tolmačijo družinsko skupnost na način, ki je bolj skladen z lokalno kulturo. V prvem poglavju je zapisano, da je »Božja beseda spremljevalka med potovanjem tudi za družine, ki so v težavah ali gredo skozi kakšno bolečino, saj jim kaže na cilj njihovega potovanja.« Poglavja prinašajo naslednje teme: izzivi in poklicanost v družini, ljubezen v zakonu, ki postaja rodovitna, pastoralne smernice za oblikovanje trdne in verne družine, poživitev vzgoje otrok, spremljanje in razlikovanje šibkosti, zakonska in družinska duhovnost ...

Glede molitve za duhovne poklice pa je p. Miha poudaril velik pomen molitve za duhovne poklice, za svetost in stanovitnost poklicanih: za papeža, škofo, duhovnike, redovnike ... Oni so temelj Cerkve in ji služijo, vsi verniki pa moramo prevzeti svojo odgovornost in nalogo evangelizacije. Sv. Pavel daje v Prvem pismu Timoteju posebna navodila za molitev (Tim 2). Duhovni poklic se vedno rojeva v Cerkvi, raste v Cerkvi, v njej ima potrebno podporo. Vsi verniki smo po zgledu Device Marije poklicani, da postanemo maternica, ki sprejme dar Svetega Duha.

Mati Marija nam pravi, da Sinovo usmiljenje ne pozna meja, zato smo jo Frančiškovi bratje in sestre počastili in poromali v njeno svetišče. Z najboljšimi nameni smo prestopili sveta vrata, se priporočili Svetogorski Kraljici, se zahvaljevali Bogu za vse prejete milosti in prosili, da nas naredi vredne, da nekoč priromamo k Troedini Ljubezni.

Vsi udeleženci se zahvaljujemo p. M. Vovku za vikend duhovne obnove in zlasti za večletno zvesto duhovno spremljanje OFS. Hvaležni smo tudi vsem varuhom našega preljubega svetišča za topel sprejem in zavetje, ki smo ga mogli tisti čas doživljati.

Zapisala s. Karmela Radovanović, OFS

Intervju s s. Marijo Kolenko OFS

**BOG ME JE DAL TJA,
KJER ME POTREBUJE**

Sogovornico za tokratni intervju smo poiskali kar v samostanu patrov minoritov na Vidmu. S. Marija Kolenko, rojena 2. 4. 1929, je dala zaobljube leta 1988 v Frančiškovem bratstvu na Ptujski Gori, kjer je takrat živela. Ko se je skupaj s svojim bratom p. Tarzicijem Kolenkom preselila na Videm, se je pridružila bratstvu sv. Vida na Vidmu, kjer je najstarejša sestra tako po letih kot po zaobljubah.

1. Kako bi opisali družino, v kateri ste se rodili, in družinsko življenje v njej?

Oče in mati sta bila pridna, delovna človeka. V družini se nas je rodilo 9 otrok, sem najstarejša. 16 let je razlika v letih med mano in zadnjo rojeno sestro. Živeli smo na kmetiji, imeli smo manjše posestvo, dobro smo se razumeli med seboj. Med seboj smo se imeli zelo radi. Otroci se med seboj nismo nikoli topli, pomagali smo drug drugemu. Spomnim se, da je pri letu in pol moje starosti umrl moj mlajši bratec, in tega, kako me je oče dvignil k njemu in rekel: »Poglej, kako Janezek spi!« Še zdaj se spomnim njegovega obraza. To je bila velika tragedija za našo družino.

2. Česa se iz svojega otroštva radi spominjate?

Bili so lepi, vendar pa tudi težki časi. Doma smo otroci pomagali, delali vsa dela. Hodili smo v šolo. Med seboj smo se imeli radi.

3. Ko danes gledate mlade, kaj bi dejali, da je največja razlika med mladostjo, ki ste jo vi preživeli, in časom, v katerem mladi živijo sedaj?

Časa mojega otroštva in mladosti ter sedanjega časa odraščanja otrok in mladostnikov se ne da primerjati, zelo se razlikujeta. Danes je mladim vse na doseg roke. Mi vsega tega nismo imeli. Ni bilo elektrike, vodovoda, tople vode iz pipe, centralne, telefonov, televizije, avtomobilov je bilo zelo malo, drva smo žagali na roke. Če si se želel izšolati, so morali starši imeti kar precej denarja, tega pa pri nas ni bilo. Moja mladost je bila mladost v obdobju druge svetovne vojne in vojna ne prinese za nikogar nič dobrega. Poleg materialnih dobrin vidim veliko razliko tudi pri odnosu do staršev. Mi smo svoje starše zelo spoštovali in jih ubogali, zdaj pa včasih pri katerem od mladih vidim, da ni vedno tako.

4. Ko pogledate nazaj, sta sedanost in način življenja, ki ga sedaj živite, takšna, kot ste si ju želeli kot otrok in mladostnik?

Vsi smo takrat upali na boljšo prihodnost, na mir, da bi bilo konec vojne, da bi ostali živi. In to smo, hvala Bogu, dočakali. Kot otrok sem si svoje življenje predstavljala malenkost drugače. Vendar pa me je Bog dal tja, kjer me

5. Kakšen je videti danes vaš dan?

Moj vsakdan je sestavljen iz jutranje in večerne molitve ter obiska svete maše. Vmes pa imam poleg kuhanja obrokov za videmske patre še polno drugih gospodinjstvih opravil. Med drugim tudi delo na vrtu, imamo namreč velik lep vrt, kjer je potrebno vložiti kar veliko časa in truda, da vse lepo uspeva. Popoldan si vzamem tudi čas za počitek. Udeležujem se tudi molitvene skupine. Dela mi ne zmanjka.

6. Kako je bila in je še vera prisotna v vašem življenju?

Vera me spremlja že od otroštva, moji starši so bili zelo verni. V naši vasi le iz ene hiše niso hodili k maši, ostali vsi. Pri nas doma smo vsi hodili k nedeljskim mašam, molili zvečer zraven očeta in matere. Oče je molil na kolenih, zraven je bila mama, mi pa smo sedeli okrog njiju in molili. Za čas vojne nas je sam Bog rešil skoraj gotove smrti. Bili smo namreč že na spisku Gestapa za deportacijo, vendar se to ni zgodilo. Oče in mati sta povedala, da to zaradi tega, ker smo bili tik pred vojno vsa družina posvečena Srcu Jezusovemu. Vedno se Bogu zahvalim in ga tudi prosim za pomoč. Tako sem dobila tudi svojo prvo službo kot gospodinja pri minoritih pri Sv. Trojici v Halo-

zah, sicer je bilo na začetku rečeno, da samo začasno, na koncu pa ta poklic opravljam še danes, zadnja leta na Vidmu pri Ptujju. Povedati bi želela tudi to, da se je moj brat (predzadnji v družini) odločil postati duhovnik (p. Tarzicij Kolenko) in tudi postal. Vsi smo bili doma ponosni na njega. Sama nikoli nisem podvomila v Boga, vsak dan molim tudi rožni venec, težko rečem, katera je moja najljubša molitev.

7. Se spomnite, kje ste prvič srečali svetega Frančiška Asiškega?

S svetim Frančiškom Asiškim sem se prvič srečala že v otroštvu, moja mama je namreč bila v ptujskem Frančiškovem bratstvu sestra z obljubo in me je večkrat vzela s seboj na srečanja. Poteka srečanj se več ne spominjam dobro.

8. Kaj vas je pri njem najprej nagovorilo? Kaj vas nagovarja še danes?

Pri njem me je najbolj nagovorila in me še vedno nagovarja njegova preprostost, veselje do soljudi in narave. Imel je rad vsa živa bitja in vse stvarstvo. Prav to njegovo življenje, ki ga je živel po Jezusovem evangeliju, me nagovarja.

9. Kako je dozorela vaša odločitev, da postanete del bratstva Frančiškovega svetnega reda?

V mladosti sem si želela postati redovnica, vendar mi to ni bilo dano. V času moje mladosti to ni bilo tako enostavno. Če si želel iti v samostanski red, si moral zraven prinesiti doto, ki je zadostovala za posteljnino in spodnje perilo do konca življenja. Zaradi finančne stiske doma to ni bilo mogoče. Sem pa prepričana, da me je Bog postavil sem, kjer me potrebuje. Še vedno pa je v meni bila želja, da bi bila posvečena Bogu. Ko sem delala pri minoritih na Ptujski Gori, sem imela to milost, da se je ravno takrat tam ustanovilo Frančiškovo krajevno bratstvo, kateremu sem se pridružila. Takoj sem vedela, da je to to.

Tako da sem sedaj sestra Frančiškovega bratstva z obljubami že 28 let.

10. Kaj je tisto, kar dobivate iz bratstva?

Iz bratstva dobim veliko, rada se družim z enako mislečimi ljudmi, skupaj molimo, se pogovarjamo, lahko se zanesemo drug na drugega, lahko sem Frančiškova in sem lahko to, kar sem. Pomembni so zgledi.

11. Ko pogledate na mlajše generacije, kaj bi jim svetovali pri njihovem oblikovanju v odgovorne ljudi?

Odgovornost se začne že pri vzgoji. Kjer vzgoja otroka stremi tudi k temu, da si kot otrok za svoja dejanja odgovoren in nosi tudi posledice svojih odločitev, kasneje z odgovornostjo nimaš problemov. Bi pa želela tudi dodati, da je potrebna molitev, več ponižnosti in skromnosti.

12. Če bi lahko kaj spremenili v svojem življenju, kaj bi to bilo in zakaj?

V svojem življenju ne bi spremenila ničesar, saj živim tam in to, v kar me je Bog poklical.

13. Kaj vas v življenju razveseli in kaj bi še radi doživeli?

Veselim se družinskih srečanj. Vsako leto imamo tako družinsko srečanje, kjer se zbere vsa razširjena družina od vsepovsod. Imamo se zelo lepo.

Zelo rada sem tudi romala in to rada počnem še danes. Zdaj romam v kraje bližje doma, včasih pa sem romala dlje, tudi v Sveto deželo, v Fatimo, od koder imam nepozaben spomin, saj se mi je tam razodel Bog. Ko sem po križevem potu vstopila v kapelico in tam zagledala na sliki Boga Očeta, je iz njegovega obraza žarela vsa milina, vsa dobrota in vsa ljubezen. To se ne da opisati, res nepozabno. Iz Fatime sem prinesla tudi Marijin kip za kapelico na Ptujski Gori, od koder so ga pred tem ukradli. Tudi tukaj je posredoval Bog. Takrat nisi mogel čez mejo prinesiti, kar koli si kupil, in je bilo kar strogo. Tako pa mi je na letališču, ko je šla prtljaga čez radar ravno v tistem trenutku v torbici letališki detektor zaznal žepni nožek. Carinik je pozornost umeril na mojo torbico, Marijin kip pa je šel ravno v tistem trenutku čez detektor, tako da ga ni videl. Cariniku je tako ostal nož, meni pa Marija za kapelico na Ptujski Gori, ki je še danes tam.

Kljub svojim letom si še vedno želim, da bi še lahko romala v Medjugorje, kjer sem sicer že bila osemkrat in se tam zahvalila Mariji in Bogu za vse radostne trenutke in za to pot ki mi jo je v življenju namenil.

Foto in intervju: br. Jožef Kozel

Festival FO in FRAMA in narodno srečanje OFS v Kopru

Lepo sončno soboto, 7. maja 2016, smo se sestre in bratje zbrali na festivalu FO, FRAMA in OFS v samostanu sv. Ane v Kopru. S štajerskega konca smo se pripeljali z dvema avtobusa (čez sto nas je bilo), zastopanih pa je bilo kar 11 krajevnih bratstev (Slovenska Bistrica, Nazarje, Videm, iz Ptuja Sv. Ožbalt, Sv. Peter in Pavel ter Sv. Jurij, Ruše, Sv. Jožef Maribor, Celje, Laporje, Sv. Trojica).

Domače bratstvo nam je pripravilo lep in topel sprejem ob kavici, soku in pecivu.

Okrog 10h se je pričela spoznavna igra vseh udeležencev festivala: mladi so pripravili izviren in duhovit vprašalnik, po katerem smo morali navezati stik s

čim več udeleženci. Poiskati je bilo treba osebo, ki si je že kdaj zlomila nogo, ki rada poje, ki je že letela z letalom, ki rada prebira Sveto pismo, ki ... (da ne naštevam). In tista oseba se je morala podpisati ob ustreznem vprašanju oziroma izjavi. Kar veliko vprašanj-izjav

je bilo in seveda se je bilo potrebno potruditi in poiskati čim več oseb ter pridobiti čim več podpisov.

Po uvodni dinamiki – medsebojnem spoznavanju smo se kar težko umirili, a smo kljub vsemu zbrano sledili predstavitev posameznih pokrajinskih bratstev – iz vsakega so se predstavile vse tri skupine (FO, FRAMA, FSR) na zanimiv in izviren način. Predstavniki pokrajinskih bratstev so prek igre, proze ali pantomime predstavili dela usmiljenja, opazovalci pa smo morali ugotoviti, katero delo je bilo predstavljeno.

Ob 11h smo z veseljem prisluhnili monodrami Evangelij po Čušinu v izvedbi Gregorja Čušina, ki nas je strnjeno popeljal skozi ves Evangelij, nas ob tem nasmejal, pa tudi privedel do tega, da smo se zamislili.

Po opoldanski skupni molitvi smo poskrbeli tudi za fizične potrebe in napolnili želodčke. Po kratkem počitku pa smo se peš odpravili na ogled cerkve sv.

Marte v Kopru (nedaleč od samostana sv. Ane) – bivše kapucinske cerkve, v kateri je približno eno leto deloval sv. Leopold Mandić. Domači župnik nam je predstavil kratko zgodovino Kopra in cerkve. Nekateri smo prvič slišali, da je bil Koper nekoč otok, da se je v Kopru rodilo kar nekaj blaženih, da so tukaj delovali tudi nekateri svetniki (kot sv. Leopold Mandić), skratka, človek se očitno vse življenje uči. In prav je tako.

Za najmlajše pa so poskrbeli animatorji in jih aktivno zaposlili.

Okrog 15h smo vsi skupaj peš (ni bilo daleč) poromali do koprsk stolnice, vstopili skozi sveta vrata in skupaj obhajali sv. mašo. Somaševanje je vodil generalni vikar škofije Koper, mag. Jožef Koren. Med mašo smo vsi aktivno sodelovali: mladi s petjem, starejši z branjem Božje besede, otroci s prošnjami, s skupnim prinašanje darov ob darovanju. Po pridigi smo skupaj obnovili zaobljube v OFS in FRAMA.

Duhovno napolnjeni smo se proti večeru odpravili proti svojim domovom. Se že veselimo naslednjega druženja. In naj zaključim z mislijo našega papeža Frančiška: »Ko bomo stopili skozi sveta vrata, se bomo pustili objeti Božjemu usmiljenju in se bomo obvezali, da bomo tudi mi usmiljeni z drugimi, kakor je Oče z nami.«

Bernarda Ban OFS, KB Sv. Jožef, Maribor

Narodni tabor OFS v Kopru – izjave

Zdenka Kočan, KB Brezje

Z veseljem sem prišla na ta festival, ker nisem bila še nikoli na takem srečanju. Sem malo mlajša Frančiškova sestra, čeprav sem že vrsto let hodila na srečanja k p. Leopoldu. Tako lepo se mi zdi, da smo

vsi skupaj, mladi in starejši, da bi kar zajokala. Pred kratkim sem praznovala 60. rojstni dan in tudi tam smo bili skupaj iz vseh generacij – od 1,5 let do 88 let! Bilo je res nebeško lepo, tako, kot je danes tukaj v Kopru! Mislim, da bo točno tako v nebeškem kraljestvu!

Ana, Klara in Klemen Breznik, FRAMA

Meni je res lepo tukaj, pa še Bog nam je dal tako lepo vreme. Lepo je videti predvsem to, ko otroci pridejo do starejših in se potem skupaj igrajo.

Lepo je, da znajo živeti v sožitju. Mislim, da je to naša prihodnost (Klemen).

Danes mi je še posebej lepo, ker smo na srečanju kot družina. Tako lepo mi je, ko vsi pridejo do naju in pozdravijo, si pogledajo Klaro. Zdi se mi, da sva z njo še bolj vključena, kot če bi bila sama. Prav čutim, kako je zdaj najina družina vključena v širšo družino. In to je res lep občutek (Ana).

P. Slavko Stermšek OFMConv

Po dolgem času sem spet na srečanju, saj sem večkrat imel druge obveznosti, in zelo sem vesel, da sem tukaj. Vzdušje je krasno, bratje in sestre so veseli, da se srečajo. Vse je brezhibno urejeno, lep

duhovni program, pa tudi lačni in žejni nismo.

Marjana Škibin, KB Nova Gorica

To srečanje je zelo zanimivo, ker nas je res dosti. Predvsem pa je lepo, ker smo zbrani bratje in sestre iz vseh generacij. Sproščenost, mir in dobra volja – tako bi opisala današnje druženje. Program, ki so

ga vodili mladi iz FRAMA, je bil zelo lepo pripravljen in tudi predstava gospoda Gregorja Čušina je res enkratna. Zelo lepo je opazovati brate in sestre, ki se srečajo po dolgem času, kako so veseli drug drugega. To je res lepa priložnost za širjenje Frančiškovega duha!

Jerca, Sara in Jerca, FO Repnje

Meni je vse všeč. Fino je bilo na odru, ko smo nastopali. Morje je čisto blizu, pa hrana je dobra. Všeč mi je bilo, ko smo v skupinah ustvarjali, ko smo na kocke pisali dobra dela, pa balone smo dobili. Zdaj pa bo velika igra in bomo šli iskat skriti zaklad po mestu.

s. Milena Zdešar ŠSFKK

Vesela sem razigranosti, preprostosti in veselja. Predvsem pa tega, da otroci in starejši nosijo v sebi srce svetega Frančiška. Danes je res lep, sončen dan in vsem želim, da bi ljubili Jezusa tako, kot ga

je ljubil sv. Frančišek, in da bi to veselje prinesli na svoje domove. Res si želim, da bi bil Jezus ljubljen od vseh src!

Zlatko Gumzej, KB Laporje

Lahko rečem, da so vsa srečanja narodnega sveta res super! Tukaj še posebno, ko je blizu morje in me je že zjutraj prav pobožala ta prijetna klima, ki dobro dene, saj sem malo prehlajen. Prav je, da

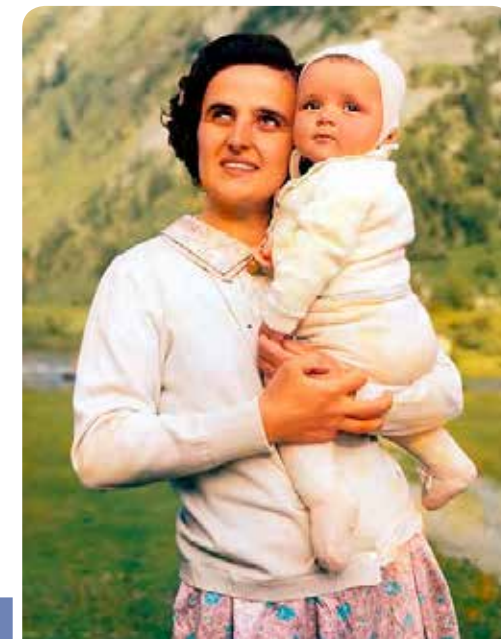
smo tako povezani s FRAMA in FO. Za nas starejše je res lepa spodbuda, če je zraven toliko mladine in otrok. Kar nekako pomladimo se. Primorci so se zelo potrudili z organizacijo in res lepo je srečati brate in sestre. Prav čutiš, kako smo tudi v molitvi med seboj povezani. In to je lepo.

Znani člani Frančiškovega svetnega reda

IVANA BERETTA MOLLA

Sveta Ivana Beretta Molla je prva zdravnica, ki je postala svetnica, in obenem prva žena, katere kanonizacije so se udeležili njen še živeči mož in trije otroci.

Rodila se je 4. oktobra 1922 v Magenti (pri Milanu v Italiji) kot deseti od trinajstih otrok. Njena starša (oče Albert in mama Marija), oba člana Frančiškovega svetnega reda, sta ji dala ime Ivana Frančiška (prvo po Janezu Krstniku, drugo pa po svetem Frančišku Asiškem, na čigar god se je rodila). Družina je bila verna in zelo aktivna pri delih usmiljenja. Dva njena brata sta postala duhovnika, sestra pa redovnica. Tudi sama je v času iskanja svoje poklicnosti želela postati redovnica in s svojim bratom kapucinom oditi v misijone v Brazilijo, vendar je odkrila, da to ni njeno poslanstvo. Se je pa z vso predanostjo posvetila svojemu poklicu zdravnice. V Pavii je doktorirala.

rala iz kirurgije, v Milanu naredila specializacijo iz pediatrije, nato pa doma odprla ambulantno. Bila je zelo aktivna članica Katoliške akcije in Vincencijeve konference.

Stara 33 let se je poročila z inženirjem Petrom Mollom, s katerim sta imela štiri otroke: Pierluigija, Mariolino, Lauro in Ivano Emanuelo.

Njena življenjska preizkušnja se je začela, ko je po treh porodih imela najprej dva spontana splava, nato pa je leta 1961 znova zanosila, vendar je imela v sebi že velik rakast tumor. Zdravniki so ji svetovali splav, vendar ga ni želela, kot tudi ni dovolila zdravljenja, ki bi lahko škodovalo otroku. Sama je rekla: »Če morate izbrati med mojim življenjem in življenjem mojega otroka, brez oklevanja izberite otroka. Vztrajam! Rešite ga.« S carskim rezom je rodila zdravega otroka, sama pa je zaradi bolezni in porodnih zapletov umrla čez teden dni, 28. aprila 1962.

Papež Janez Pavel II. jo je za blaženo razglasil 24. aprila 1994, za svetnico pa 16. maja 2004.

Goduje 28. aprila.

Danes njeno poslanstvo nadaljuje gibanje »Pro-life« - Za življenje. Ivana Beretta Molla je simbol boja proti splavu in zgled matere, ki se žrtvuje, da reši še nerojenega otroka.

Darovi za revijo BF

1. 3. 2016	Ana Alessandra	102 €	22. 3. 2016	Milka Kotrla	10 €
2. 3. 2016	Anica Ličen	20 €	22. 3. 2016	Anna Nalašček	15 €
7. 3. 2016	Škofija Novo Mesto	20 €	22. 3. 2016	Župnija Zgornji Tuhinj	20 €
7. 3. 2016	Danica Sebanč	30 €	22. 3. 2016	Župnija Rogatec	40 €
7. 3. 2016	Erika Teran	50 €	23. 3. 2016	Likar Cvetka	10 €
7. 3. 2016	Marija Traven	145 €	23. 3. 2016	Bajec Darinka	15 €
8. 3. 2016	Rudman Marija	10 €	23. 3. 2016	Štro Vida	15 €
8. 3. 2016	Danila Czerny	15 €	23. 3. 2016	Župnija Idrija	25 €
8. 3. 2016	Ferdinand Rus	20 €	24. 3. 2016	Štefancič Marinka	20 €
8. 3. 2016	Frančiška inglic	20 €	24. 3. 2016	Zofija Slamnik	20 €
8. 3. 2016	Marjan Ščuka	20 €	29. 3. 2016	Janja Kamnikar	10 €
8. 3. 2016	Frančiška Gorjup	20 €	29. 3. 2016	Pucelj Anamarija	15 €
8. 3. 2016	Dom duhovnosti Kančevci	20 €	29. 3. 2016	Justinek Neža	15 €
8. 3. 2016	Zore Rudolf	30 €	29. 3. 2016	Bečko Bogomir	20 €
9. 3. 2016	Janez Gregorc	10 €	29. 3. 2016	Olga Pelaj	20 €
9. 3. 2016	Acman Ivan	10 €	29. 3. 2016	Marija Penes	20 €
9. 3. 2016	Zlatka in Stanko Šorli	20 €	29. 3. 2016	Sever Ana	20 €
9. 3. 2016	Župnija Rovte	20 €	30. 3. 2016	Stor Elizabeta	15 €
9. 3. 2016	Župnija Olimje	25 €	30. 3. 2016	Jurkovnik Olga	30 €
9. 3. 2016	Žup. urad Sv. Barbara	50 €	31. 3. 2016	Fister Veronika	10 €
9. 3. 2016	Sestre franč. Brezje	50 €	31. 3. 2016	Anica Svab	15 €
9. 3. 2016	Sestre franč. Slovenska Bistrica	50 €	31. 3. 2016	Franč Lovrenčak	25 €
9. 3. 2016	Vinko Prestor	50 €	31. 3. 2016	Frančiška Turk	30 €
9. 3. 2016	Jožef Kovačec	150 €	1. 4. 2016	Franč Vurusič	10 €
10. 3. 2016	Viljem Kavčnik	20 €	1. 4. 2016	Freljih Ivan	10 €
10. 3. 2016	Jožef Gostečnik	20 €	4. 4. 2016	Pajnič Anđelka	15 €
10. 3. 2016	s. Lucija Kranjc	20 €	4. 4. 2016	Katarina Kajfež	20 €
10. 3. 2016	KB OFS Nazarje	180 €	4. 4. 2016	Ana Vidmar	20 €
11. 3. 2016	Brucl Jožica	15 €	4. 4. 2016	Andrej Cvelbar	25 €
11. 3. 2016	Marija Selih	15 €	4. 4. 2016	Vadnjal Anica	30 €
11. 3. 2016	Viktor Berlec	20 €	4. 4. 2016	Družina Mrzjak	50 €
11. 3. 2016	Kancijan Čizman	20 €	5. 4. 2016	Jožefa Sešek	20 €
11. 3. 2016	Kočevar Franc	20 €	5. 4. 2016	Jožef Smej	30 €
14. 3. 2016	Župnija Podgraje	10 €	6. 4. 2016	Župnija Zgornji Tuhinj	30 €
14. 3. 2016	Župnija sv. Križ	10 €	6. 4. 2016	Kenda Marinka	100 €
14. 3. 2016	Marija Požgane	10 €	7. 4. 2016	Ivana Kirn	12 €
14. 3. 2016	Turk Zinka	12 €	7. 4. 2016	Vida Prašnikar	20 €
14. 3. 2016	Šuligoj Katarina	12 €	7. 4. 2016	Župnija Marije Snežne	40 €
14. 3. 2016	Jelka Pakiz	15 €	8. 4. 2016	Slemenšek Zofija	15 €
14. 3. 2016	Ahaj Marija Marta	15 €	8. 4. 2016	Uлага Ana Marija	16 €
14. 3. 2016	Mravlje Ivana	20 €	8. 4. 2016	Markes	20 €
14. 3. 2016	Vnuk Emica	20 €	12. 4. 2016	Frančišek Markelj	25 €
14. 3. 2016	Julka Zalokar	25 €	13. 4. 2016	Vida Jerebič	15 €
15. 3. 2016	Vidmar Marija	5 €	13. 4. 2016	Rozman Lucija	20 €
15. 3. 2016	Solske sestre Poljačeva	10 €	13. 4. 2016	Solske sestre Boršt	30 €
15. 3. 2016	Albina Krek	30 €	14. 4. 2016	Justina Strle	20 €
15. 3. 2016	Župnija Hajdina	30 €	15. 4. 2016	Lavrič Edvard	20 €
15. 3. 2016	Solske Sestre Brezje	30 €	15. 4. 2016	Mihaela Arnež	30 €
15. 3. 2016	Neda Štiglic	50 €	15. 4. 2016	OFS sv. Jožef Maribor	130 €
15. 3. 2016	Frančiškova družina Sv. trojica	100 €	19. 4. 2016	Irena Vačovnik	20 €
16. 3. 2016	Nežka Božič	20 €	19. 4. 2016	Darinka Vidmar	50 €
16. 3. 2016	Ani Mlinar	20 €	19. 4. 2016	Župniški urad Zreče	50 €
16. 3. 2016	Krofljč Marjeta	20 €	20. 4. 2016	Dragica Jurkovič	10 €
16. 3. 2016	Rojc Anton	20 €	20. 4. 2016	Marija Ana Železnikar	25 €
16. 3. 2016	Župnija Bela Cerkev	30 €	20. 4. 2016	Erjavec Marija	120 €
16. 3. 2016	OFS KB Sostro	180 €	22. 4. 2016	Strašek Franc	20 €
17. 3. 2016	Toplak Albin	10 €	22. 4. 2016	Kristina Kovše	20 €
17. 3. 2016	Marija Kenda	15 €	22. 4. 2016	Zdenka Kočan	30 €
17. 3. 2016	Radovanovič Karmela	15 €	25. 4. 2016	Gasper Blažič	20 €
17. 3. 2016	Modrijan Marija	10 €	26. 4. 2016	Marija Žizek	10 €
17. 3. 2016	Irena Kropec	10 €	29. 4. 2016	Valič Cita	10 €
17. 3. 2016	Komar Franc	10 €	29. 4. 2016	Znidaršič Alojz	20 €
17. 3. 2016	Župnija Ajdovščina	15 €	29. 4. 2016	Ferjan Sonja	30 €
17. 3. 2016	Marija Resnik	20 €	29. 4. 2016	Župnija Dreznica	50 €
17. 3. 2016	Vanda Toman	20 €	3.05.2016	Bednar Avrelja	7 €
17. 3. 2016	Solske sestre Trebnje	20 €	3.05.2016	Župnija Knežak	25 €
17. 3. 2016	Požun Ivanka	20 €	5.05.2016	Fucka Alojzija	10 €
17. 3. 2016	Novak Angela	20 €	5.05.2016	Župnija sv. Peter in Pavel	130 €
17. 3. 2016	Kompara Florjana	30 €	10.05.2016	Juci Zdenka	10 €
17. 3. 2016	Kramar Jožefa	20 €	10.05.2016	Marija Jagodic	10 €
17. 3. 2016	Župnija Odranci	25 €	10.05.2016	OFS Škofja Loka	100 €
17. 3. 2016	Solske sestre sv. Jakob V Rožu	40 €	13.05.2016	Robert Ušaj	20 €
17. 3. 2016	Hrvatska Franjevačka Provincija	40 €	13.05.2016	Samostan sv. Maksimiljan	60 €
18. 3. 2016	Rezek Zora	10 €	18.05.2016	Majda Ambrožič	15 €
18. 3. 2016	Bahčič Andrej	20 €	18.05.2016	Župnija Celje sv. Daniel	30 €
18. 3. 2016	Bogoslovno Semenišče	20 €	18.05.2016	Ivanka V.R.S.	30 €
18. 3. 2016	Ana Matanič	20 €	19.05.2016	Marjetka Premrn	80 €
18. 3. 2016	France Oražen	20 €	20.05.2016	Jakopic Franc	20 €
18. 3. 2016	Stariha Marija	20 €	20.05.2016	Rabar Nevio	20 €
18. 3. 2016	Solske sestre Ljubljana	30 €	20.05.2016	KB Marijinega Imena	50 €
18. 3. 2016	Senica Albina	30 €	21.05.2016	KB OFS Novo Mesto Sv. Lenart	100 €
18. 3. 2016	Marija Žvegljč	40 €	24.05.2016	Arko Andrej	15 €
21. 3. 2016	Solske sestre DND	10 €	30.05.2016	Klemenčič Franc	10 €
21. 3. 2016	Vidmar Milena	20 €	30.05.2016	Marija Vidmar	10 €
21. 3. 2016	Marija Ferčak	20 €	30.05.2016	Alojz Verdnik	15 €
			31.05.2016	Vivod Marija	15 €

SKUPAJ 5.056 €

Festival FO, FRAMA in OFS 2016: Skupaj na barki usmiljenja

Končno je minilo celo leto, da smo se vsi »Frančiškovi« lahko spet srečali. Tokrat smo zapluli v sončen Koper pred študentski center Jadro.

Najbolj pogumni smo se zbrali že v petek, da smo lahko pripravili vse, da je naslednji dan potekalo vse gladko. Po opravljenem delu smo si za nagrado privoščili še vsak kepico sladoleda in zaspali v pričakovanju naslednjega dne.

Zjutraj smo se zbudili ob sedmih, verjamem pa, da so tisti, ki so prišli iz daljne Štajerske vstali še prej. Po krepčilnemu zajtrku smo do konca pripravili zadnje malenkosti, pridružili pa so se nam še člani bratstva OFS iz Kopra. Ob devetih so že začeli prihajati prvi bratje in sestre. Ko so prišleki vstopili skozi vrata na dvorišče, so se podpisali na raznobarno barko iz kartona. Če se ne motim, nas je vseh skupaj bilo okrog tristo. Ko so se popotniki okrepčali s sokom, čajem, kavo in pecivom, nas je vse prijazno pozdravil pater Leopold Mandić. Po spoznavni igri, kjer smo ugotavljali, kdo je bil že na Triglavu, kdo zna angleško itd., smo skupaj s patrom ter različnimi skupinami in bratstvi spoznavali duhovna in telesna dela usmiljenja.

Za otroke je sledila kateheza, pri kateri je počilo ogromno balonov in se porabila velika količina lepila, da so naše papirnate kocke usmiljenja lahko sploh nastale. Še zaključili nismo z izdelavo, ko nas je vabljev vonj po pravi primorski »pašti« zvalil na okusno kosilo.

Med katehezo Frančuškovih otrok je Gregor Čušin za FRAMO in OFS pričeval s svojo monodramo Evangelij po Čušinu.

Potem ko smo se najedli, je za otroke sledila velika igra, za FRAMO kateheza o spovedi, usmiljenju in Leopoldu Mandiću, ki jo je pripravil brat Marko, OFS pa so imeli možnost ali ogleda cerkve sv. Marte, kjer je sv. Leopold Mandić spovedoval, ali ogleda samostana sv. Ane.

Popoldanskemu delu je sledila sveta maša v koprski stolnici. Vanjo smo vstopili skozi svetoletna vrata, ki naj bi na nas prinesla blagoslov. Sveto mašo je vodil generalni vikar mag. Jožef Koren, po njej pa smo še naredili skupinsko sliko pred svetoletnimi vrati.

Lahko rečem, da se že veselim naslednjega festivala. Taka srečanja nam pokažejo, da »Frančiškovi« nismo sami in nas je v naši domovini res veliko. Domov smo tako odpluli polni usmiljenja in veselja, ki smo ga prejeli od tega enkratnega sobotnega vzdušja.

Urban Štrancar

Zakramentalno stvarstvo

Stvarstvo je za Bonaventura teofanija, izraz Božje slave, viden v svetem redu stvarstva. Ker svet izraža Besedo, po kateri je bilo vse ustvarjeno (Jn 1), je vsaka ustvarjenina »majhna beseda«. Stvarstvo se zato javlja kot knjiga, ki predstavlja in opisuje svojega Stvarnika. Vsaka ustvarjenina je en vidik Božjega samoizražanja v svetu, in ker ima vsaka ustvarjenina svoj temelj v Besedi, je vsaka enako blizu Bogu (čeprav se način odnosa razlikuje). Ker se Božja Beseda izraža v mnogoteri raznolikosti stvarstva, Bonaventura vidi svet kot zakramentalen – simboličen svet, poln znamenj Božje navzočnosti. Svet je ustvarjen kot sredstvo Božjega samorazodetja, tako da nas lahko kot ogledalo ali stopinja vodi, da ljubimo in hvalimo Stvarnika. Ustvarjeni smo, da bi brali knjigo stvarstva, da bi tako lahko spoznali avtorja Življenja. Svet je znamenje in njegov namen je, da vodi ljudi k temu, kar pomeni, namreč k neskončni Trojici dinamičnosti, k večni in razširjajoči se Ljubezni.

Po Bonaventuro je Bog knjigo stvarstva namenil, da bi bila knjiga Božje modrosti, ki bi postala vidna vsem; vendar pa je ta knjiga ljudem postala nerazumljiva zaradi greha. Kot knjiga v tujem jeziku je stvarstvo postalo nečitljivo, ker je človekov razum, zamračen z grehom, postal zavrt v temo. Ko je greh naredil to knjigo nerazumljivo, je Modrost, Beseda, postala meso, da bi knjiga, ki je bila napisana znotraj (Božje Besede), v človeškosti Jezusa Kristusa postala napisana zunaj. V učlovečenju se je Božja Beseda, ki je temelj vse stvarnosti, pojavila v središču stvarstva. Beseda, ki je

resnica vseh stvari, je sprejela meso in je postala poznana v osebi Jezusa Kristusa. Kdor pozna Kristusa, zato pozna tudi resnico o stvarnosti.

Bonaventura osvetljuje Frančiška kot zgledno kristomističnega. Bonaventura je dojel povezavo med vzornim svetom in središčnostjo Kristusa v življenju Frančiška Asiškega. V svojem življenjepisu o Frančišku opisuje vzorni svet, kakršen je bil predviden, da bi bil. Frančišek je bil nekdo, ki je videl Božjo lepoto v lepih stvareh stvarstva, ker je to lepoto najprej videl v Kristusu, križanem in povelčanem na križu. Prek svojega odnosa do Kristusa je Frančišek prav vsako ustvarjenino odkril kot brata in sestro, ker je spoznal, da imajo isti prvotni izvir (ali dobroto) kot on sam. Bonaventura sposobnost videti resničnost stvari v odnosu do Boga označuje kot »sovidenje«. Sovidenje je zavedanje Božje navzočnosti skupaj s predmetom stvarstva samim, pa naj bo drevo, cvetlica ali majcen deževnik.

Frančišek je bil sposoben razumeti resnično globino stvarstva, ker je vstopil globoko v učlovečeno Besedo. Tam, v središču njegovega bivanja in zdaj v središču stvarstva, je resnico o sebi in o vsem stvarstvu odkril v Bogu, namreč, da sta bila on in stvarstvo »spojena v kolku« in sta bila skupaj na potovanju k

Bogu. Prek svojega odnosa s Kristusom je Frančišek po milosti doživel preobrazbo svoje zavesti. Njegova zavest o ustvarjenem svetu se je spremenila. Ustvarjeni svet zanj ni bil več nečitljiva knjiga; prej je vsak vidik stvarstva Frančišku govoril o Božji ljubezni, ki se je razodela v Jezusu Kristusu. Frančišek je bil sposoben »besede stvarstva« brati kot Božjo knjigo. Vse mu je govorilo o Božji ljubezni, ki se je pokazala v Kristusu, in iz vseh stvari je naredil lestev, da se je povzpел in objel »njega, ki je nadvse zaželen«.

Prek Frančiškovega življenja lahko cenimo skrivnost Jezusa Kristusa kot skrivnost Božje Besede, ki je postala telo, po katerem so prišli do spoznanja globin vse resničnosti. V drobni knjižici z naslovom *Pet praznikov Deteta Jezusa* je Bonaventura opisal, kako se Jezus rodi v človekovi duši, ki je pobožna, ponižna in posvečena Bogu. Ko nekdo v sebi odkrije Jezusa, je dejal, potem lahko najde Jezusa v strukturah ustvarjenega vesolja. Ista ideja se izraža v vseh njegovih spisih. Bonaventura dosledno trdi, da Kristus pripada sami strukturi stvarnosti – kot Beseda Božji stvarnosti, kot učlovečena Beseda stvarnosti vesolja, ki ga je ustvaril Bog. Kristus je tisti, ki svetu razkriva njegov lastni pomen. Ker je stvarstvo obsežen simbol, v katerem Bog izrazi Božjo skrivnost v tem, kar ni božansko,

stvarstvo (zlasti ljudje) nosi »ustrezen« odnos do Besede. Ker je stvarstvo »izražena beseda« Božje Besede, je usmerjeno v njeno notranje jedro, k izpolnitvi in dovršitvi v Bogu.

Toda kako naj stvarstvo doseže svoj cilj? Za Bonaventura je cilj dosegljiv po človekovi osebi, ki je, kot Frančišek, po milosti priličena Bogu. Takšna oseba prepozna božanska znamenja stvarstva in daje Bogu hvalo in zahvalo. Beseda »oseba« (persona) je v zvezi z latinskim glagolom »per-sonare«, kar pomeni »zveneti skozi«. Biti oseba ne temelji na tem, kaj delamo, ampak kdo smo v odnosu do Boga in do drugih. Pomeni biti instrument drugačnosti, po katerem drugi v življenju nekoga »zveni skozi«. V osebi Jezusa Kristusa je Bog žarel skozi njegovo življenje, v njegovih besedah in dejanjih ter končno v njegovem dejanju ljubezni na križu.

Tudi Frančišek je bil resnična oseba, ker je skozenj, kot pri Kristusu, žarela Božja ljubezen, po čemer je postal brat vsemu stvarstvu. Človeška oseba, ki kot Frančišek lahko ponudi zavesten ljubeč glas sicer nememu stvarstvu, izpolni hrepenenje Božjega srca – to sta Božja hvala in slava, ki ju opeva nekdo, ki lahko vodi stvarstvo v harmoniji ljubezni. Samo človeška oseba ima svobodo, da doseže mir in spravo znotraj stvarstva, ker ima samo človeška oseba sposobnost ljubiti v združenju z Bogom. Usoda stvarstva je zato odvisna od tega, kako ljubimo.

Odlomek iz knjige:

Delio, Ilia, O.S.F., A Franciscan View of Creation: Learning to Live in a Sacramental World. New York: The Franciscan Institute. 2003.

Prevedel p. Stane Zore OFM

(Slovenska izdaja knjige z naslovom *Frančiškanski pogled na stvarstvo: učimo se živeti v zakramentalnem svetu* je v pripravi in naj bi izšla pri založbi *Brat Frančišek* kot 2. zvezek v zbirki *Frančiškanska dediščina*.)

Nagradna zlogovna izpolnjevanke

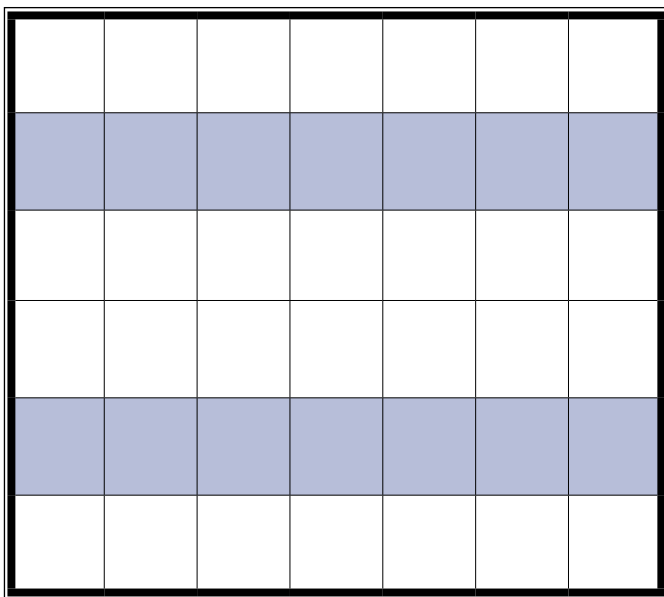
Iz zlogov, podanih po abecednem redu, sestavite sedem besed s po šest črkami, ki jih zahtevajo opisi, in jih navpično vpišite v lik. Ob pravilni rešitvi boste v označenih vrsticah dobili dve stvari, ki se jima človek v življenju ne more izogniti.

AN – BE – DOR – I – KE – LAST – LO – MLI – NAR –
NE – OB – PA – SA – SE – STRA – TA – TA – ZI

1 2 3 4 5 6 7

1. celota pravic, ki jih ima država ali oblastnik v odnosu do določene ozemlja, 2. orodje s širokim listom in dolgim držajem za zajemanje, premetavanje sipkega materiala, 3. kdor melje, predeluje žito, 4. redovnica, zdravstvena delavka, 5. ime pastirčka iz priljubljene slovenske otroške ljudske pesmi, 6. kraj, kjer prebivajo Bog in vsi zveličani, 7. zbiranje podatkov ali mnenj o določenem vprašanju.

Sestavila: Frančiška Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

Nag sem bil in ste me oblekli!

Na uredništvo ste poslali 14 pravih odgovorov.

Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: **Manca Hrovat**, Ul. Mirana Jarca 10, 8000 Novo mesto;

2. nagrada: **Vinko Koren**, Magozd 4, 5222 Kobarid;

3. nagrada: **Igor Sladič**, Mestne njive 4, 8000 Novo mesto.

Čestitamo!

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Frančiškanski trg 1, SI-8000 Novo mesto) do 30. julija 2016. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Milan Bizant, Med svetlobo in senco;

2. nagrada: Revija Magnificat;

3. nagrada: 3 kompleti razglednic Sončna pesem.

Javier Garrido

Rožice sv. Frančiška

na novo prebrane in premišljene (24)

XXIV.

Kako je sveti Frančišek spreobrnil k veri babilonskega sultana in hotnico, ki ga je hotela zapeljati.

Gnan od gorečnosti za krščansko vero in hrepeneč po mučeništvu, se je sveti Frančišek podal nekoč z dvanajstimi svojimi tovariši preko morja, da bi šel naravnost k sultanu v Babilon. Dospeli so v saracenski kraj, kjer so stražili prehode tako grozni možje, da po tisti pot ni šel noben kristjan, ne da bi umrl.

Bogu pa je bilo všeč, da niso bili umorjeni, pač pa ujeti, tepeni in zvezani in tako peljani pred sultana. Ko je sveti Frančišek stal pred njim, je od Svetega Duha razsvetljen tako po božje oznanjeval vero v Kristusa, da je bil pripravljen za to vero celo stopiti v ogenj.

Zaradi tega ga je začel sultan zelo spoštovati, in to zaradi stanovitnosti njegove vere in zaradi zaničevanja sveta, ki ga je opazil pri njem (zakaj od njega ni hotel sprejeti nobenega daru kljub temu, da je bil gol in bos), in na koncu tudi zaradi hrepenenja po mučeništvu, ki ga je videl v njem. Od takrat ga je sultan rad poslušal in prosil, naj večkrat pride k njemu; rade volje je tudi dovolil njemu in njegovim, da so pridigali, kjerkoli so hoteli, in dal jim je spremnico, zaradi katere jim nihče ni smel storiti nič žalega.

Ko je sveti Frančišek prejel dovoljenje, je poslal svoje izbrane tovariše po dva in dva križem saracenske dežele oznanjeval Kristusovo vero; sam pa si je z enim izmed njih izbral neki kraj, in ko je prišel tja, je vstopil v neko prenočišče, da bi se spočil. Tam pa je bila neka babnica prelepega telesa in umazane duše, ki je hotela svetega Frančiška zapeljati v greh. In sveti Frančišek ji reče: "Dobro, pojdiva!" Povedla ga je v sobo in sveti Frančišek ji pravi: "Hodi z menoj, popeljem te na prelepo ležišče." In peljal jo

je k velikemu ognju, ki je gorel v tisti hiši. Ves vnet se sleče do golega, se vrže tik ognja na razbeljena tla in povabi njo, naj stori isto in leže k njemu na to pernato in lepo posteljo. In sveti Frančišek je ležal tako z veselim obrazom dolgo časa, ne da bi gorel ali se ožgal. Tista ženska pa se je ob tako velikem čudežu prestrašila in v srcu skesana se ni le pokesala greha in hudega namena, marveč se je tudi popolnoma spreobrnila h Kristusovi veri in postala tako sveta, da se je zaradi nje v tistem kraju zveličalo veliko duš.

Naposled je sveti Frančišek spoznal, da mu v tej deželi ni več pričakovati sadu, in je sklenil po božjem navdihu, da se bo z vsemi tovariši vrnil med vernike. Ko jih je vse zbral, se je vrnil k sultanu in se od njega poslovil. Tedaj pravi sultan: "Brat Frančišek, rad bi se spreobrnil h Kristusovi veri, a bojim se to zdajle storiti, zakaj če bi moji to zvedeli, bi ubili mene in tebe z vsemi tvojimi tovariši vred. Ker pa ti še lahko mnogo dobrega storiš, jaz pa imam še nekaj nujnih in

zelo važnih opravil, nočem sedaj povzročiti tvoje in svoje smrti. Pouči me pa vendar, kako se morem zveličati; pripravljen sem storiti vse, karkoli mi naložiš." Pa odvrne sveti Frančišek: "Gospod, jaz vas zdaj zapustim; ko pa se povrnem domov in bom po božji milosti odšel v nebesa, ti pošljem, če Bog da, po svoji smrti dva svojih bratov, od katerih boš prejel sveti Kristusov krst in se zveličal,

kakor mi je moj Gospod Jezus Kristus razodel. Ti se pa med tem reši vseh ovir, da te božja milost, ko pride k tebi, najde pripravljenega za vero in pobožnost." In sultan je to obljubil in se po tem ravnal.

Nato se je sveti Frančišek s častito družbo svojih svetih tovarišev vrnil in je čez nekoliko let zaradi telesne smrti izročil dušo Bogu. Ko je sultan oslabel, je čakal na obljubo svetega Frančiška in postavil straže na določenih prehodih z ukazom, če se dva brata prikažeta v obleki svetega Frančiška, da ju takoj pripeljejo k njemu. Tisti čas se je prikazal sveti Frančišek dvema bratoma in jima zapovedal, naj nemudoma gresta k sultanu in poskrbita za njegovo zveličanje. Ta brata

sta se takoj podala na pot, in ko sta prišla čez morje, so ju omenjene straže peljale k sultanu. Čim ju je ta zagledal, se je močno razveselil in rekel: "Zdaj sem prepričan, da mi je Bog poslal svoje služabnike v moje zveličanje, kot mi je obljubil sveti Frančišek po božjem navdihu."

Nato sta ga brata v krščanski veri poučila in krstila. V Kristusu preroben je umrl zaradi bolezni, njegova duša pa je bila rešena po zasluženju in molitvi svetega Frančiška.

V hvalo Jezusa Kristusa in ubožcu Frančišku. Amen.

Se nadaljuje.

*Posodobljeni prevod Alojzija Resa
pregledal in odmeve prevedel br. Miran Špelič.*

Premišljevanje

Zgodba s prostitutko bi znala biti resnična; a se pojavlja tako pogosto v srednjeveški hagiografiji, da zato zbuja dvome. Da se je Frančišek srečal s sultanom na svojem potovanju po Jutrovem, je zgodovinsko dejstvo, ki je sicer močno presenetljivo. Pripoved o spreobrnjenju pa je zagotovo legendarna.

Ko se povežejo občudovanje idealnega zgleda, težnja po izrednem in domišljija, nastanejo poglavja, kakršno je tole; v njem je razvidna veličina in beda te knjige.

Tokrat se v odmevih odmaknemo od krščanskega triumfalizma tega poglavja k temu, kar pravi Frančišek v Nepotrjenem vodilu o oznanjevanju muslimanom.

Kakšna razlika!

»Bratje, ki bodo šli (med nevernike), lahko med njimi duhovno bivajo na dva načina. Prvi način je, da se vzdržijo

prepirov in razdorov; 'podvržejo naj se marveč zaradi Gospoda vsakemu človeškemu redu' (1 Pt 2,13) in izpričajo, da so kristjani. Drugi način pa je: ko bodo videli, da Bogu ugaja, naj oznanjajo božjo besedo, da bi začeli verovati v vsemogočnega Boga, Očeta in Sina in Svetega Duha, Stvarnika vesolja, Odrešenika in Zveličarja, in da bi se dali krstiti in bi postali kristjani, kajti 'če se kdo ne prerodi iz vode in Svetega Duha, ne more stopiti v božje kraljestvo' (Jn 3,5).«

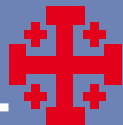
Smo v popolnem nasprotju s križarskimi vojnami, to je z ideologijo, ki upravičuje nasilje s sklicevanjem na resnico ali zaradi ponovne osvojitve tega, kar so imeli za svoje.

Isto velja za prozelitizem.

V tej temi se – kot tudi pri mnogih drugih – Frančišek čuti zelo zelo sam in osamljen.

Romanje diakonov v Sveto deželo, od 14. do 27. 2. 2016

Februarsko romanje v Sveto deželo je bilo letos nekaj posebnega. Prvič se zaradi raznih vojnih in političnih situacij nismo ustavili v Egiptu in Sinajski puščavi, vendar smo si tako lahko ogledali druga zanimiva antična in svetopisemska mesta. Hvaležni smo lahko, da se nas je 19 romarjev na čelu s škofom Jurijem Bizjakom in komisarjem za Sveto deželo p. Petrom Lavrihom odpravilo po poteh stare in nove zaveze. Prvi smo raziskovali po starem antičnem mestu Jeraš, v katerem so se križale ceste med Jeruzalemom in Bagdadom ter Amanom in Damaskom. Občudovali smo arhitekturo, rimsko kanalizacijo, Zevsov in Artemidin tempelj, tri cerkve – največja je cerkev sv. Kozma in Damjana z mozaičnimi poslikavami. Nato smo se odpravili v Tesbe, rojstni kraj velikega preroka Elija. Tam nam je g. škof Bizjak govoril o vlogi prerokov, zlasti Elija, v izraelski zgodovini. Tudi tam so nekdanjo cerkev svetega Elija krasile lepe mozaične poslikave.

Drugi dan smo se povzpeli na goro Nebo – kraj Mojzesove smrti in kraj, od koder je pogledal na obljubljeni deželo, vanjo pa ni vstopil. Odpravili smo se v Madabo, kjer smo na tleh cerkve sv. Jurija občudovali mozaične podobe prvega zemljevida Svete dežele (znan vam bo po naslovnici nove slovenske jeruzalemske izdaje Svetega pisma). Zadnja postaja je bila v Mukavirju – kraju, kjer je bil Herodova trdnjava, kjer je bil mučen Janez Krstnik, prerok, ki je napovedal Kristusov prihod. Tudi tukaj

smo premišljevali ob svetopisemski pripovedi iz ust škofa Jurija.

Tretji dan smo si vzeli čas za ogled naravnega čuda – mesta Petre. Proti večeru smo po temeljitem pregledu vestnih izraelskih hčera prečkali jordansko mejo in se veselili, da smo srečno prispeli v Izrael.

Naslednji dan smo se odpravili v park Timna ter se postavili v čas, ko je izraelsko ljudstvo potovalo po puščavi in imelo v svoji sredi shodni šotor – prostor za daritve Bogu in prostor, kjer je stala skrinja zaveze, v kateri sta bili shranjeni tabli Božjih zapovedi. Premišljevali smo predvsem o povezavi starozaveznega svetišča, ki vodi v razlago novozaveznega Kristusa (predvsem po Pavlovih pismih). V kraju Micpe Ramon smo si ogledali vulkanski krater – razgled na puščavo je bil čudovit!

Stare zaveze ne bi bilo brez očaka Abrahama. Podali smo se v Abrahamovo mesto Beeršeba in obnovili njegovo življenjsko pot. Sveto mašo smo darovali v prostorih neokatehumenske skupnosti, kjer so nas toplo sprejeli, nato pa smo se odpeljali proti Mrtvem morju, kjer

smo se tudi kopali. Ogledali smo si Masado, starodavno Herodovo trdnjavo, ki je veljala za nepremagljivo. Pomembna je za judovsko zgodovino, saj so si ob rimskem osvajanju utrdbe vsi Judje do zadnjega rajši vzeli življenje, kot da bi služili Rimljanom. Zvečer pa smo se že nastanili v Betlehemu.

Vstop v novo zavezo: pridružilo se nam je še drugih 20 romarjev. V Betlehemu, mestu Gospodovega rojstva, smo imeli sveto mašo v votlini sv. Jožefa poleg kapele Jezusovega rojstva. Srebrna

Davidova zvezda označuje kraj Jezusovega rojstva. Kraj Gospodovega rojstva nam govori, kako moramo biti ponižni in majhni, da razumemo skrivnost, da je Bog postal človek. Z evangelijskimi pripovedmi in razlago škofa Jurija Bizjaka smo se nato podali v Betanijo v Lazarjev grob, v Jezusovo ječo in mesto Petrove zatajitve, nadaljevali smo na mesto, od koder je šel sprevod na cvetno nedeljo (Betfage), kjer smo zapeli spev Hvala ti, slava ti, o Bog, naš kralj in rešitelj; nato smo šli na mesto očenaša, kjer smo premišljevali o sedmih prošnjah v molitvi in se spomnili vseh, ki so nas naučili to molitev, ter dan končali na mestu, od koder je naš Gospod šel v nebo.

Mesto Jeruzalem nas je močno nagovorilo. Dvorana zadnje večerje, kjer se je prvič zgodila evharistična daritev s katero se hranimo iz dneva v dan. Getsemani s svojo skrivnostjo: ob kamnu, kjer je naš Gospod potil krvavi pot, smo vztrajali v molitvi za vse naše preizkušene v veri. Via dolo-

rosa s spontanostjo jeruzalemskih ulic. Bazilika Božjega groba z lepoto sožitja krščanskih skupnosti.

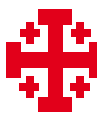
Nova zaveza se nadaljuje: ddpravili smo se v Cezarejo, mesto, v katerem se dogaja Apd 23-26, ter na goro Tabor, kjer se je pred učenci naš Gospod spremenil, »njegovo obličje je zasijalo«. Gospoda smo prosili, da bi tudi naša obličja, naš zgled krščanskega življenja svetil drugim ljudem.

Sledila je Galileja – kraji Jezusovega javnega delovanja so nas pustili polne resničnih doživetij. Vživljali smo se v Jezusove čudeže in prilike. Kako lepo je bilo hoditi po Kafarnaumu, kjer je naš Gospod poklical apostola Mateja in mu rekel: »Hodi za menoj!« Vse je bilo v cvetju – Gora blagrov in prebrani govor na gori med sveto mašo je oživel. Jezus nam je spregovoril v evangeliju – kako lepa spodbuda, da sledimo našemu Gospodu po poti svetosti.

Zadnji dan smo preživeli na začetku, v mestu Nazaret, kjer je Beseda meso postala. O kako čudovita skrivnost, da je Bog postal človek! Hvala ti, naša nebeška Mati Marija, da si privolila Božjemu načrtu in prispevala svoje delež pri našem odrešenju!

Občutki romanja po Sveti deželi se ne morejo popisati na strani ali dveh belega papirja, čeprav bi znal biti tale »peti evangelij« malo daljši, ostaja zapisan v naših srcih.

Matej Gnidovec

Romanje študentov Teološke fakultete v Sveto deželo

Od 27. marca do 5. aprila 2016

Na velikonočno nedeljo se je začela naša pot proti Deželi, ki je bila živa priča vstajenja našega Gospoda. Izrael nas je pričakal v svojih nočnih urah in nas toplo sprejel. Dobesedno, saj so temperature nekoliko višje v tistih koncih.

Prva izkušnja je bila puščava, ki je na vse naredila velik vtis, saj smo Slovenci vajeni zelenja na vsakem koraku. Dolge vožnje z avtobusom so bile utrujajoče, vendar so nas sveti kraji nagovarjali znova in znova. Izrael smo prehodili (oziroma prevozili) po dolgem in počez – od Rdečega morja na jugu do meje s Sirijo na severu, od Mrtvega morja na vzhodu do sredozemske obale v Cezareji na zahodu.

Božja beseda, ki nas je spremljala, je oživila kamne. Prav vsak je lahko začutil, da kraji, kjer je Jezus hodil, se dotikal ljudi, jih ozdravljaj, molil, učil in trpel, še vedno prinašajo človeku Gospoda,

če le ima odprto srce. Bogu hvala za vse milosti in čudeže v tej milostni in čudežni deželi.

Ana Pišek

Papežev obisk beguncev v Grčiji: »Izkazovanje usmiljenja, ki ga moramo posnemati«

Papež Frančišek in pravoslavni patriarh Bartolomej sta v soboto, 16. aprila 2016, obiskala otok Lezbos, da bi se srečala s tamkajšnjimi številnimi begunci. Ta njun korak so opredelili kot »močno sporočilo oblastem in ljudem dobre volje«.

V bližini, na otokih Rodos in Kos, bratje iz kustodije Svete dežele že nudijo pomoč beguncem sredi te situacije splošne nevarnosti.

P. Luka OFM, župnik v Rodosu, nam pove, da je od 1. januarja do 7. marca 2016 »z morja prispelo v Grčijo 131.847 migrantov in beguncev«. Od začetka leta 2015 do zdaj jih je skoraj milijon. Večina jih je pristalo na otoku Kos, ki je bil opredeljen kot begunsko žarišče. Zato bo vlada v vasi Pili zunaj središča Kosa zgradila nov sprejemni center, ki lahko nastani do 800 beguncev.«

Vsak torek pride v samostan več kot 80 družin po pakete z živili in osnovne

potrebščine. »Lorna Anacin, prostovoljka iz naše župnije,« pravi p. Luka, »začne pripravljati hrano že v soboto, tako da je do torka nared!« In kuhinja samostana je zdaj videti kot panj: polna je škatel in vreč. Začeli so se tudi različni brezplačni jezikovni tečaji (grščina, angleščina, italijanščina).

V zimskih mesecih je bila podpora Združenja pro Terra Sancta ter drugih organizacij bistvenega pomena za financiranje razdeljevanja paketov hrane, pa tudi za druge dejavnosti.

Vendar to ni dovolj. Bratje in mnogi grški prostovoljci beguncem poskušajo pomagati na vse možne načine. P. Luka razloži, da morajo včasih begunce iti celo iskat, da bi jim lahko pomagali, z avtom. Zato tega je papeževa pot na Lezbos tako pomembna. »Papež nam kaže pot,« komentira p. Luka, »pot usmiljenja, na kateri mu moramo slediti.«

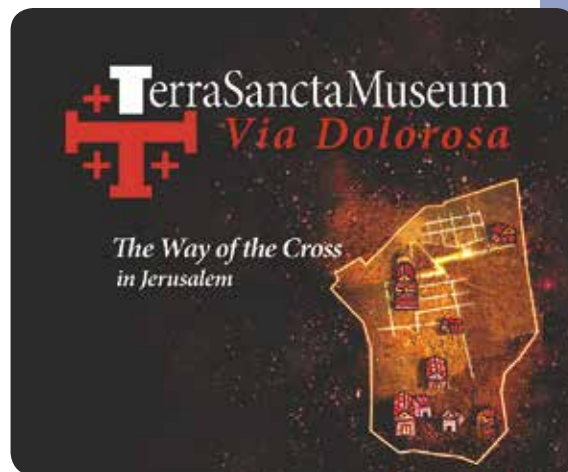
Muzej Terra Sancta – Via Dolorosa: kaj pravijo ljudje?

Dva tedna po odprtju nove multi-medijske instalacije Via Dolorosa so frančiškani v Sveti deželi že zelo zadovoljni z rezultati. Multimedijски del muzeja o križevem potu v Jeruzalemu je požel velik uspeh, kajti obiskalo ga je že več kot 1000 ljudi, ki so bili nad razstavo navdušeni.

Romarji in turisti različnih narodnosti, tamkajšnji Arabci in hebrejsko govoreči obiskovalci, duhovniki, strokovnjaki za arheologijo in še mnogi drugi so se zvrstili pri obisku muzeja. Vsem se je instalacija Via Dolorosa zdela nekaj posebnega.

»Naučila sem se nekaj novega,« »Neverjetno!«, »Staro mesto je res potrebovalo nekaj takega,«, »Razburljivo!«, je bilo le nekaj pripomb, ki smo jih ujeli ob izhodu.

Lokalne turistične agencije so zelo zadovoljne: predstava je v osmih različnih

jezikih, kar jim omogoča, da sem vodijo številne obiskovalce. Mnogi so že rezervirali termine za več skupin v prihodnjih mesecih. Mladi so najbolj navdušeni, saj digitalna animacija in neverjetna glasba omogočata, da jih večmedijska instalacija neposredno vključuje v dogajanje.

Obiščite stran Via Dolorosa na spletni strani Terra Sancta Museum, če želite izvedeti več. Našli boste tudi dodatne informacije o konceptu in zasnovi projekta ter o virih (slike in besedilo), ki so jih izbrali frančiškanski bratje, da bi prikazali urbani razvoj starega mestnega jedra v okolici trdnjave Antonija ter Božjega groba.

Mednarodna konferenca palestinskega mozaika

Od 11. do 13. maja 2016 je bila v Jerihi, Sabastiji, Ramali in Betaniji mednarodna konferenca palestinskega mozaika. Prvič v zgodovini so se skupaj s profesorji in tamkajšnjimi strokovnjaki srečali mednarodni strokovnjaki za mozaike, da bi ocenili stanje mozaične umetnosti v Palestini vključno z zunanjimi in notranjimi dejavniki, ki vplivajo na njihovo ohranjanje. Želeli so to ohranjanje še izboljšati in delo primerjati tudi z drugimi mednarodnimi praksami.

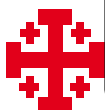
Umetnost mozaika je značilna za sredozemsko regijo že stoletja. Danes lahko nekatere najpomembnejše primerke najdemo v sami Palestini, zlasti v mestu Jerihi, ki je bogato križišče umetnosti in kulture.

Umetniki in strokovnjaki mozaika s sredozemskega območja so se zbrali, da bi razpravljali, ovrgli lažne stereo-

tipe, ki vladajo o tej umetnosti, ter da bi spodbujali tesnejše sodelovanje pri ohranjanju izjemno bogate dediščine Palestine. Poleg tega so obiskali tudi številna prizorišča, da bi na lastne oči ocenili stanje ohranjenosti primerkov.

Gre torej za dogodek svetovnega pomena, ki so se ga udeležili mnogi profesorji in znanstveniki, raziskovalci in frančiškani različnih narodnosti (predvsem Arabci, Francozi in Italijani), ki so povezani s kustodijo Svete dežele.

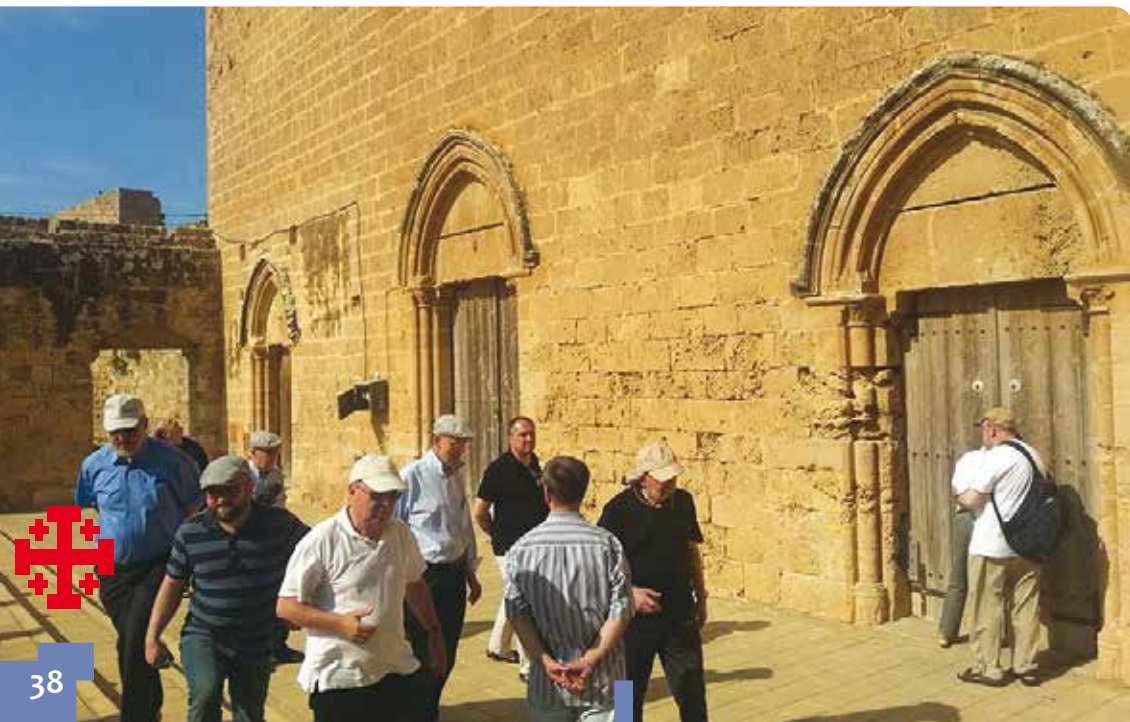

Letno srečanje komisarjev za Sveto deželo

Od 9. do 13. maja 2016 je bilo na Cipru letno srečanje odgovornih za Sveto deželo – zbrali so se komisarji iz Nemčije, Švice, Avstrije, Madžarske in Slovenije.

P. Peter Lavrih, komisar za Sveto deželo, je povedal, da so posebno pozornost posvetili stanju v Siriji. Tam katoliško pastoralo in misijone izvajajo samo še frančiškanski patri, ostali redovi in skupnosti so zaradi nasilja in vojne odšli. Dvanajst frančiškanskih patrov ostaja in deluje v omejenem obsegu. Polovico ljudi jim je tako uspelo obdržati v domovini. Ko je stanje preveč napeto, da bi ljudje prišli k maši, patri ob začetku bogoslužja le pozvonijo v cerkvi, ljudje pa se doma v duhu povežejo z molitvijo.

Novi kustos Svete dežele pozval k molitvi in postu za mir v Siriji

Nasilje v Siriji ne pojenja. Samo v ponedeljek, 23. maja 2016, je bilo v napadih Islamske države blizu ruske vojaške baze ubitih več kot 120 ljudi. Frančiškani iz Alepa so medtem sporočili, da je raketa zadela njihov kolegij ter ubila neko žensko in ranila dve starejši osebi. Novoizvoljeni kustos Svete dežele p. Francesco Patton je zato pozval k molitvi in postu za Sirijo ter zagotovil, da bodo Frančiškovi bratje ostali blizu vsem, ki trpijo.

Frančiškanski kolegij, ki ga je zadela raketa, je do nedavnega veljal za eno najvarnejših stavb v Alepu, zato so v njej našli zatočišče številni ljudje. Kustos je povedal, da je z brati lahko stopil v stik le preko elektronske pošte, saj so bile vse

telefonske linije prekinjene. »Bratje so dobro, sicer pa so vsi ljudje zelo prestrašeni. Živimo trenutke globoke žalosti. V kolegiju so živeli ljudje z zdravstvenimi težavami in ostareli.« Kustodija je namreč kraj miru in sprejemanja na tem območju, ki ga je razdejala vojna.

»Bratje frančiškani bodo ostali v Siriji, saj želijo biti blizu ljudem, ki so jim zaupani. Vedo namreč, da ti

ljudje nimajo kam iti. Ostali bodo z njimi tudi za ceno lastnega življenja,« je povedal kustos in dodal: »V tem so nekaj več kot le preprosti pričevalci za mir: so tudi pričevalci junaške ljubezni. Dodal bi povabilo h globoki in vztrajni molitvi. Rad bi ponovil papeževo povabilo k molitvi in postu za Sirijo in za vse, ki so se nedolžni znašli sredi konfliktov.«

Predstavitev novega kustosa Svete dežele p. Francesca Pattona

V maju 2016 je generalno vodstvo reda manjših bratov za novega kustosa Svete dežele imenovalo p. Francesca Pattona, ki ga je zatem odobril tudi Sveti sedež. Nasledil je p. Pierbatista Pizzaballa, ki je službo kustosa opravljal dvanajst let.

Francesco Patton se je rodil leta 1963 v severnoitalijanski škofiji Trento. Priprava frančiškanski provinci Sv. Antona. Slovesne zaobljube je imel leta 1986, leta 1989 pa je bil posvečen v duhovnika. Na papeški univerzi Salesiana v Rimu je študiral komunikacijske znanosti. Znotraj reda je opravljal različne službe, kot so generalni tajnik generalnega kapitlja OFM (2003 in 2009), generalni vizitator (2003), provincialni minister province Sv. Vigilija v Trentu (2008–2016), predsednik Konference provincialnih ministrov Italije in Albanije (2010–2013). Poleg italijanščine govori tudi angleško in špansko.

Moj slovenski camino

DESETI DAN: DOMA. Z LEPIMI, ZELO LEPIMI SPOMINI ... = 0 km

Veliko je teh spominov. Strašno lepi so. Prihajajo, odhajajo, zlagajo se v mozaik pisanih kamenčkov.

Razmišljam, kako zelo lepa je Slovenija: mehka in zelena Dolenjska, globoko ranjena Notranjska, kleni Kras in sončna Primorska.

Razmišljam, koliko prijaznih ljudi smo srečali na tej poti, in se jim v mislih zahvaljujem.

Razmišljam o tem, kako dobra družba smo bili mi romarji in kako smo postajali velika družina, ki si pomaga, ki razume drugega, mu ponudi požirek vode, kosček čokolade, pest rozin, ... ali pa samo prijazen pogled in nasmeh.

Razmišljam o cerkvah in cerkvicah, o kapelicah in znamenjih ob poti in ponavljam z znanim umetnostnim zgodovinarjem dr. Zadnikarjem, ki je nekoč neke napisal: »Po vsej slovenski zemlji so posejana znamenja: ob cestah in kažipotih, sredi polj in gozdov, na robu vasi in na trgih, na planem in v bregu stoje. Tudi ona, morda najskromnejša med pomniki davnih dni, dokazujejo, da nismo šele od včeraj na tej zemlji.«

In ponavljam s pisateljem Cankarjem: »Zemlja domača ni prazna beseda. Del mojega življenja je in če se mi vzame zemlja, se mi je vzelo tudi življenje ...«

In vedno znova ponavljam tudi s pesnikom Pavčkom meni zelo ljubo pesem:

*»Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.
A če ne prideš ne prvič, ne drugič
do krova in pravega kova,
poskusi vnovič in zopet in znova.«*

Prišla sem do konca. Prišli smo do konca. In vsak konec pomeni tudi nov začetek ...

Piše: Ester

Darovi za Sveto deželo

30. 3. - 31. 5. 2016

Stanislava Obljubek	5 €
Marija Košir	5 €
Ivanka Smolej	5 €
Marija Bizjak	6 €
Tone Bambič	6 €
Neža Trdina	10 €
Marina Kutin	10 €
Valentina Kogoj	10 €
Marija Bečan	10 €
Anton Marolt	10 €
Marija Vilar	10 €
Franc Mihevc	10 €
Jerica Kucler	10 €
Marija Volcini	10 €
Jože Jernejčič	10 €
Kristina Car	10 €
Terezija Kostrevec	10 €
Zvonka Triplat	10 €
Marija Vilar	10 €
družina Rihtar	10 €
Alojzija More	10 €
Franc Mrak	10 €
Vida Budin	10 €
Jožica Ahaj	15 €
Anica Flat	15 €
Ana Kastelic	15 €
Damijana Belak Mrhar	15 €
Zvonka Brcar	20 €
Ančka Gabrijela Zupančič	20 €
Jožef Kovačec	20 €
Ana Hostnik	20 €
Valentina Kepic	20 €
Marija Knific	20 €
Terezija Oblak	20 €
Jana Barba	20 €
Marija Rojnik	23,95 €
Janez Vasle	30 €
Sabina Dolinar	30 €
Vida Repnik	30 €
Antonija Grmek	30 €
Milan Potočnik	40 €
Vanda Toman	50 €
Vida Mrzljak	50 €
Franc Klemenčič	50 €
Tatjana Kobi	50 €
Zlata Kovač	50 €
Vlasta Globevnik	60 €
Nika Beravs	60 €
Ana Matošević	70 €
Peter Kostrevec	100 €
Milan Prezelj	100 €
Lilijana Arih	100 €
Robert Smodiš	130 €
Tanja Kranjc	300 €
Terezija Kostrevec	500 €
SKUPAJ	2.280,95 €

Počitniški potopis po Kareliji, Norveški, Švedski, Finski, Talinu in St. Peterburgu

NE BOJ SE STOPITI NA NEZNANO
POT, DA BI DOSEGEL NEZNAN CILJ! –
2011 - 6. del

6. avgust, sobota:

Noč kratka, vreme megleno, dežuje, kadar hoče, oblaki se prerivajo. Postaje so zelo kratke. Postanek, razložijo tovor in naložijo, pa naprej. Tako smo prepe-ljali Mehamn, Kjollefjord in Honning-svag. Ker je bil v slednjem pristanišču postanek že ob 6h zjutraj v smeri na jug, ni možnosti za obisk Nordkapa. Ko je pa smer sever, pa je na voljo celo popoldne za obisk Nordkapa.

Jutranja služba božja je v kabini in v duhu sem na gori Tabor: Gospodovo spremenjenje. Le kako mora biti danes

tam slovesno. Gotovo je tam sam kustos in veliko sobratov iz cele kustodije ter romarjev. Vse slavi Gospodovo spremenjenje. Meglen oblak obdaja ladijsko okence, tako se razpoloženje s Tabora razširi tudi sem na Norveško.

Čedalje bolj odkrivam, da so Norvežani to ladijsko ponudbo silno podražili. Res, da niso bili nikdar poceni. Zračunajo čisto vsako reč. Dobiš kartico, s katero vstopaš, izstopaš, lahko z njo tudi plačuješ in na koncu poravnaš na recepciji ali pa prej zastaviš številko bančne kartice in ti samo še račun zataknejo na vrata kabine. To kartico lahko obesiš okoli vratu, vendar je vrvica spet 20 kron. Kupiš lonček z reklamo ladje in z njim po mili volji piješ kavo ali čaj na celi poti, vendar velja že krepih 300 kron. Včasih so povabili na ogled kapitana-vega mosta, zdaj pa naravnost kličejo, vendar je vstopnina 80 kron. Da ne govorim o strogi kontroli ob vstopanju na ladjo na postajah, da ne bi kakšnega piva ali kakšne druge pijače kdo prinesel iz trgovine. Sicer sem jih tu malo ukanil, ko sem si v Rusiji napolnil zaloge za dva dni. Tu me niso ovirali. Običajno pivo tam okrog 100 kron, glede na vrsto in znamko. In če na osnovno ceno takega

potovanja od Bergna do Kirkenesa in nazaj, to je 11 dni, dodaš še polni penzion in kabinsko namestitev, se res suče strošek okrog 7.000 evrov. Le pozimi gredo v velike popuste, ker je tema. Kdor ima rad severni sij in zimo, je to še edina možnost, da se prebiješ s četrtno te cene.

In končno pristanemo v Hammerfestu. Že od prvega potovanja s to ladjo pred več leti mi je ta kraj posebno prisrčen. Tu je namreč najsevernejša katoliška župnijska cerkev in župnik pokriva teren vse do Kirkenesa; njegov naslednji sosed je v Murmanskem v ruski Kareliji. Župnika sem videl kositi travo pred cerkvijo, ko sem vstopil ravno za Angelus. Celo zvonilo je opoldne, vendar ni ustavil kosilnice. Temperatura še vedno kaže samo 9 stopinj. Ne pomnim, da bi bilo kdaj v poletnem času tako hladno. Iz že znanih draginskih razlogov sem praznično kosilo našel kar pri nekem Turku v pristanišču, ki je naredil dober

kebab. Tako je bil kebab in še kava z rogličkom komaj 100 kron. Šparati je treba, pa naj stane kar hoče!

In ker bo jutri nedelja in se bom od ladje že zjutraj poslovil, delam načrte. Na razpolago imam železniško Inter-rail vozovnico za 5 dni vožnje po celi Skandinaviji. Varianta bi bila najprej z avtobusom: Harstad, Narvik, Fauske in

nočni vlak do Trondheima, lahko tudi naprej v Oslo in celo do Bergna. Vendar sem tu že večkrat bil, sam ali s skupino. Druga varianta me bolj vleče, da bi namreč zavil preko Finske in potem v St. Peterburg, od koder imam letalo.

*Se nadaljuje
p. Peter Lavrih*

Romanje ob godu sv. Ane v Djakovo na Hrvaškem

sobota, 23. julij 2016

Bližnja zgodovina Cerkve v naši bližini nam še ni dovolj poznana. Letošnje »Anino romanje« je zato namenjeno obisku veličastne Strossmayerjeve stolnice v DJAKOVEM, Slavonija, na Hrvaškem.

Potek romanja:

- ☞ Odhod izpred cerkve na Viču ob 5.30; postanek na avtobusni postaji, pri številki 30, ob 5.45.
- ☞ V Djakovu sveta maša, obisk Strossmayerjevega muzeja, skupno kosilo.
- ☞ Povratak v poznih urah.
- ☞ Stroški za kosilo, vožnjo in organizacijo: 45 € (člani), nečlani 50 €.

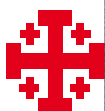

Potrebujete veljaven osebni dokument.

Pripravil: p. Peter Lavrih, OFM

PRIJAVE:

- ☞ Društvo prijateljev Svete dežele v Sloveniji, Tržaška 85, 1000 Ljubljana
- ☞ Tel.: 01 24 44 250, gsm: 041 669 134
- ☞ www.sveta-dezela.si
- ☞ e-pošta: komisariat@rkcs.si

Romanje k sv. Martinu v Tours (Francija)

OB 1700-LETNICI SVETNIKOVEGA ROJSTVA

17. – 21. 9. 2016 (avtobus)

Sv. Martin je v svojem času močno zaznamoval krščanstvo v Evropi, posenoi v Galiji. Njegova pot je potekala skozi naše kraje, od Sabarije na današnjem Madžarskem do širšega področja reke Loare v Franciji in prav do Toursa, kjer je bil škof. Po tej njegovi poti želimo romati v jubilejnim letu.

PROGRAM:

1. dan – 17. 9.: sveta maša ob začetku romanja ob 6h v cerkvi na Viču v Ljubljani. Odhod proti Italiji in s postanki

do Francije, obenem razlaga Martinove apostolske poti. Večerja in prenočevanje v okolici Lyona.

2. dan – 18. 9.: romanje k arškemu župniku sv. Janezu Vianeyu. V Arsu obisk svetnikove cerkve in svetnikovega domovanja, sveta maša. Nadaljevanje romanja ob reki Loari do sv. Benedikta ob Loari, obisk in naprej v Tours, škofovsko mesto sv. Martina. Nastanitev, večerja.

3. dan – 19. 9.: sveta maša pri grobu sv. Martina, praznovanje jubileja. Nadaljevanje vožnje do Candes-Saint-Martin, kjer je svetnik umrl. Obisk cerkve in molitev. Nadaljevanje vožnje do Lisieuxa, mesta sv. Terezije Deteta Jezusa in njenih svetniških staršev. Nastanitev, večerja.

4. dan – 20. 9.: sveta maša pri Mali Cvetki. Obisk rojstne hiše družine Martin in nadaljevanje proti Amiensu, kjer je sv. Martin doživel srečanje z beračem

in mu dal polovico vojaškega plašča. Nadaljevanje vožnje v Nemčijo in obisk čudovite katedrale v Speyerju, namestitev, večerja.

5. dan – 21. 9.: sveta maša v Speyerju in odhod poti proti domu. Prihod v Ljubljano v večernih urah.

CENA ROMANJA: 450 € (enotna) pri udeležbi nad 40 oseb. Če je udeležba manjša, se zviša za 40€.

CENA VKLJUČUJE:

- ☞ avtobusni prevoz na celotni poti,
- ☞ namestitve v romarskih domovih in hotelih s polpenzionom,
- ☞ organizacijo in vodstvo,
- ☞ nezgodno zavarovanje tujina.

PRIJAVE: preko spletne strani, po e-pošti ali v pisarni Komisariata (Tržaška 85, Ljubljana). Prvi del plačila – 200 € – je potrebno plačati do 30. 6. 2016.

Pripravil p. Peter Lavrih

p. Zdravko Jakop **KRITIČNI ZAPISI**

Prenova Cerkve je stalna dolžnost in skrb občestva, če naj Cerkev verodostojno pričuje sama o sebi in o svojem ustanovitelju Jezusu Kristusu. Naloga seveda ni lahka, saj poznamo njene odklone in vidimo kako lahko najboljši načrti ostanejo brez sadov. To velja za vso Cerkev, mislimo pa seveda najprej na krajevno Cerkev na Slovenskem.

V teh zapisih, ki so tu zbrani, so nekakšni odmevi na dogajanja v naši krajevni Cerkvi nekaj zadnjih let. Napisani so z najboljšim namenom, da bi lahko kljub vsemu rekli: »Cerkve moja, Cerkev moja, / če lepa ni podo-
ba tvoja, / si še vedno Cerkev moja.«

obseg 64 strani
zvezek vezava

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**

Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 2429312; faks: 01 2429313; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf/

V PRIPRAVI PRI ZALOŽBI BRAT FRANČIŠEK:

Knjiga o porciunkulskem odpustu
Molitvenik za porciunkulo

